

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

ปริญญานิพนธ์
ของ
ภานุ ศรีสวัสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2550

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

ปริญญานิพนธ์
ของ
ภานุ ศรีสวัสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548
ของ
ภานุ ศรีสวัสดิ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผน เจียรนัย)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธุ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ธงชาติ พู่เจริญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผน เจียรนัย)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ธงชาติ พู่เจริญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และอาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์สมศักดิ์ ศาสตร์สูงเนิน ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ครูโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อไพรัช และคุณแม่สริน ศรีสวัสดิ์ ที่ให้กำเนิด อบรมสั่งสอน เลี้ยงดู และสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ประโยชน์และคุณค่าจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ภานุ ศรีสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 2
	ความสำคัญของการวิจัย 3
	ขอบเขตของการวิจัย 3
	นิยามศัพท์เฉพาะ 4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย 4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6
	การบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี 6
	ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน 7
	ความหมายของผู้ฝึกสอน 7
	บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน 8
	แนวทางปฏิบัติของผู้ฝึกสอนที่สำคัญ 10 ประการ 13
	การฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับประถมศึกษา 13
	ด้านทักษะฟุตบอลเบื้องต้น 13
	ด้านผู้ฝึกสอน 19
	ด้านอุปกรณ์ 21
	ด้านการวัดและการประเมินผล 25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 28
	งานวิจัยในต่างประเทศ 28
	งานวิจัยในประเทศ 30
3	วิธีดำเนินการวิจัย 35
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 35
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 36
	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย 36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
วิธีจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
บทย่อ	55
ความมุ่งหมายของการวิจัย	55
วิธีดำเนินการวิจัย	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สรุปผลการวิจัย	56
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	60
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	60
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	67
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	75
ประวัติย่อผู้วิจัย	77

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
2	จำนวนร้อยละของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำแนกตามประเภทของโรงเรียน อายุ และประสบการณ์การทำงาน	39
3	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน (n = 160)	40
4	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ขยายโอกาสด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน (n = 140)	42
5	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของ นักเรียน (n = 300)	43
6	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน (n = 160)	44
7	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ขยายโอกาสด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน (n = 140)	45
8	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านความรู้ความสามารถของ ครูผู้ฝึกสอน (n = 300)	47
9	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 160)	48
10	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ขยายโอกาสด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 140)	49
11	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 300)	50

12	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการประเมินผลและการวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 160)	51
13	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ขยายโอกาสด้านการประเมินผลและวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 140) .	52
14	ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านการประเมินผลและวัดผลการฝึก กีฬาฟุตบอล (n = 300)	53

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
---	----------------------------	---

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ
ของ
ภานุ ศรีสวัสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2550

ภานุ ศรีสวัสดิ์. (2550). ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย, อาจารย์ธงชาติ พุเจริญ.

การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียน
ประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 160 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
ในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 140 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน ได้มาโดยวิธีการ
สุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 สถิติ
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ และการหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักกีฬา มีปัญหาระดับปานกลาง คิดเป็น
ร้อยละ 32.6 ส่วนที่มีปัญหาระดับมาก ได้แก่ ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และความรู้ความเข้าใจ
กติกาการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 27.3 ตามลำดับ
2. ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 28.8 แต่ที่มีปัญหาระดับมากเฉพาะครูโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่ เรื่องความรู้
ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล การส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรม
ทางด้านกีฬาฟุตบอล และสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฏกติกาการแข่งขัน
คิดเป็นร้อยละ 30.6, 32.5 และ 29.4 ตามลำดับ
3. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล มีปัญหาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ
32.1 ได้แก่ มีสนามเพียงพอในการฝึก มีลูกฟุตบอลเพียงพอในการฝึกซ้อม และชุดแต่งกาย
สำหรับแข่งขันที่ถูกต้องตามระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 38.3, 33.7 และ 35.7 ตามลำดับ
4. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอลมีปัญหาในระดับปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 31.8 แต่ที่มีปัญหามากได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผล
นักกีฬาฟุตบอล และการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และ 31.0
ตามลำดับ

TITLE PROBLEMS WITH COACHING FOOTBALL OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS
IN CHONBURI EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2005

AN ABSTRACT
BY
PANU SRISAWAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2007

Phanu Srisawat. (2007). *Problems on Football Coaching by Primary School Teachers in Chonburi Educational Service Area in 2005 Academic Year*. Master thesis.
M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assist. Prof. Phaen Jia-ranai, Mr. Thongchat Poocharoen.

This study aimed to investigate problems on football coaching by primary school teachers in Chonburi Educational Service Area in 2005 academic year. The subjects consisted of 160 football coaching teachers in primary schools and 140 football coaching teachers in extension primary schools through simple random sampling. Questionnaire with reliability of .92 was administered. Then data were analyzed and presented by frequency and percentage.

The results revealed as follows:

1. According to athletes problems, it was found that problems on football knowledge and skill were at a moderate level (32.6%) whereas those at a high level included skill of handing (29.3%) and knowledge of competition rules (27.3), respectively.
2. In accordance with coaching teachers, it was found that problems on knowledge and ability were at a moderate level (28.8%) whereas those at a high level included knowledge and ability of football playing (30.6%), support and distribution of football (32.5%), and ability of monitoring athletes to act as to competition rules (29.4%), respectively.
3. It was found that problems on football coaching equipment was at a high level (32.1%) which included sufficient football field (38.3%), ball (33.7%), and uniform (35.7%), respectively.
4. That of problems on test and measurement was at a moderate level (31.8%) whereas that of problems at a high level included knowledge and understanding of test and measurement's technique (33%) and after match evaluation (31%), respectively.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากสภาพการณ์ปัจจุบันในโลก การกีฬาของชาตินับเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพของคนในชาติหรือทรัพยากรบุคคลในประเทศนั้นๆ กีฬานับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ชาติ (ประโยค สุทธิสง่า. 2540: คำนำ) นับได้ว่าการกีฬามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนเราเป็นอย่างมาก บุคคลหลายกลุ่ม หลายระดับ จึงมีความต้องการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพ บุคลิกภาพ ตามควรแก่อัตภาพ ของตนด้วย เหตุผลที่ว่า พลังใจที่สมบูรณ์ย่อมอยู่ภายใต้พลังกายที่แข็งแรง นอกจากนั้นลักษณะชีวิตในสังคมปัจจุบันยังให้ความสนใจและสนับสนุนการกีฬาอย่างกว้างขวางรวมทั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ ความสำคัญของการกีฬามากขึ้น ตลอดจนในสถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬากันอย่าง แพร่หลาย ดังนั้นการกีฬาจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือคนพิการ (จรรยาพร ธรณินทร์. 2528: 195)

กิจกรรมกีฬานับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งเพราะนอกจากจะเป็นสื่อในการพัฒนาคนให้มีสุขภาพ พลานามัยที่ดีแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้คนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย กล่าวคือ ช่วยให้คนมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีความกล้าหาญ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เคารพต่อหน้าที่ และสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งยังทำให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันอีกด้วย (ประโยค สุทธิสง่า. 2540: 2)

กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สามารถพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพ จินตภาพชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยมีทั้งความรู้ ความเข้าใจในทักษะหรือกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กล่าวคือให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา กีฬาฟุตบอลเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่ง ที่ใช้ลูกฟุตบอลเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเป็นเกณฑ์ ซึ่งเกมของฟุตบอลทำให้เกิดความสนุกสนาน สามัคคี รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีระเบียบวินัยและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งปัจจุบันฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดไม่ว่าจะเด็กหรือว่าผู้ใหญ่ ทั้งชายและหญิง ต่างสนใจในเกมการเล่นของกีฬาฟุตบอล จะเห็นได้ว่าการแข่งขันฟุตบอลในทุกระดับของการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศจนถึงระหว่างประเทศ และการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศในระดับอายุต่าง ๆ

ของกรมพลศึกษา การแข่งขันฟุตบอลซึ่งถ้วยพระราชทานประเภทต่าง ๆ เช่น โอลิมปิกฟุตบอลโลก จากเหตุผล ดังกล่าวแสดงว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬานิยมเล่นกันอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ในระดับโรงเรียนจนระดับโลก เพราะกีฬาฟุตบอลเป็นเกมที่มีการต่อสู้ชิงไหวชิงพริบและเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความคล่องแคล่วว่องไวมีความแข็งแรงทนทาน (เผด็จ ลิปปไตร์รัตน์. 2523: 3) กีฬาฟุตบอลได้ถูกบรรจุไว้เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่จัดให้มีการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ดังนั้นกีฬาฟุตบอลจึงมีความจำเป็นดังกล่าว

เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี มีนโยบายส่งเสริมการแข่งขันกีฬาทุกประเภทซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพลศึกษา กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันทุกปีเพื่อเป็นการส่งเสริมการกีฬาฟุตบอลของชาติและปลูกฝังให้เด็กรู้จักและรักการออกกำลังกายเพื่อให้เด็กมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีมารยาทอันดี และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อห่างไกลยาเสพติด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั้งสิ้น 287 โรงเรียน เป็นโรงเรียนประถมศึกษา 209 โรงเรียน และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 78 โรงเรียน

ในการการจัดการกิจกรรมการส่งเสริมการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ยังมีการประสบปัญหามากมาย อาทิเช่น ขาดอุปกรณ์ในการสอน นักเรียนขาดทักษะและเทคนิคในการเล่นฟุตบอล เนื่องจากขาดแคลนผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ ผู้บริหารขาดการดูแลอย่างจริงจัง และงบประมาณยังขาดแคลนการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ฯลฯ และเนื่องจากผู้ทำการวิจัยนั้นเคยเล่นกีฬาฟุตบอลมาก่อนและได้เคยพูดคุยกับผู้ฝึกสอนฟุตบอลของหลาย ๆ โรงเรียนโดยตรง ผู้ทำการวิจัยจึงคิดว่าการทำวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้มองเห็นถึงปัญหาการฝึกสอนฟุตบอลได้ชัดเจนมากขึ้นและจะสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ตรงตามปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอลและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน ด้านผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์ และด้านวัดผลประเมินผล เพื่อนำผลการวิจัยมาแก้ไขและพัฒนาการฝึกสอนฟุตบอล และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 413 คน ประกอบด้วย ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา 245 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 168 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 270 คน โดยได้มาจากการใช้ ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ เครจซี่; และ มอร์แกน (Krejcie; and Morgan. 1970: 608) แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน แบ่งเป็น ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา 160 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 140 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

ครูผู้สอนกีฬาฟุตบอล จำแนกตามประเภทโรงเรียนเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส

ตัวแปรตาม ได้แก่

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านทักษะฟุตบอลของนักเรียน ด้านผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์ และด้านวัดผลประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอล** หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการฝึกสอนด้านต่าง ๆ 4 ด้านคือ ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์กีฬา และด้านการวัดผลประเมินผล ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

2. **ประเภทของโรงเรียน** หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาแตกต่างกันตามระดับการศึกษาที่เปิดสอน จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส

2.1 **โรงเรียนประถมศึกษา** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี

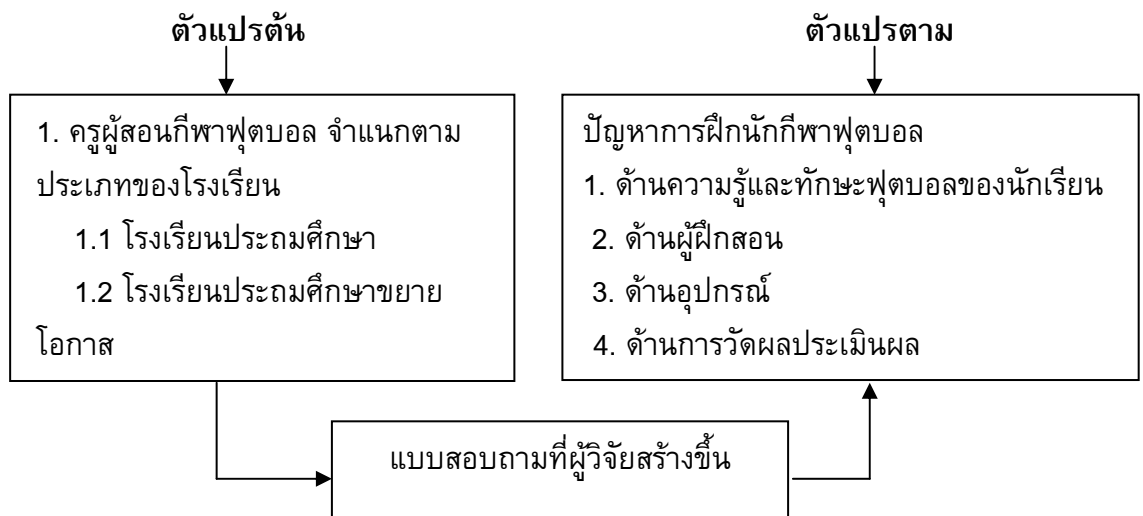
2.2 **โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี

3. **เขตพื้นที่การศึกษา** หมายถึง สำนักงานที่มีหน้าที่ดูแลโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดของตัวเองในทุกๆ เรื่อง เช่น งบประมาณ การปฏิบัติงานต่างๆ เป็นต้น

4. **ครู** หมายถึง ครูผู้มีความรู้ความสามารถในด้านการสอนกีฬา ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบการฝึกสอนนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ใน 4 ด้าน คือ ด้านทักษะฟุตบอล ด้านผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์ และด้านการวัดผลประเมินผล ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี
2. ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
 - 2.1 ความหมายของผู้ฝึกสอน
 - 2.2 บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
 - 2.3 แนวทางปฏิบัติของผู้ฝึกสอนที่สำคัญ 10 ประการ
3. การฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับประถมศึกษา
 - 3.1 ด้านทักษะฟุตบอลเบื้องต้น
 - 3.2 ด้านผู้ฝึกสอน
 - 3.3 ด้านอุปกรณ์
 - 3.4 ด้านการวัดและการประเมินผล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

การบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศเรื่องการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 175 เขต ในวันที่ 30 ตุลาคม 2545 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. 2547: 13) โดยในส่วนของจังหวัดชลบุรีแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น 3 เขต คือ

1. เขต 1 ได้แก่ อ.เมืองชลบุรี อ.บ้านบึง และ อ.หนองใหญ่
2. เขต 2 ได้แก่ อ.พนัสนิคม อ.พานทอง อ.บ่อทอง และ อ.เกาะจันทร์
3. เขต 3 ได้แก่ อ.ศรีราชา อ.เกาะสีชัง อ.บางละมุง และ อ.สัตหีบ

ศูนย์ปฏิบัติการศึกษาระดับจังหวัด (โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเตรียมความพร้อมของแต่ละพื้นที่ในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2545 และได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2546

ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ความหมายของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอน (Coach) คือ ผู้รับผิดชอบดูแลการฝึกซ้อมกีฬาที่มีความรู้ความสามารถ มีการศึกษาค้นคว้า และสามารถให้คำชี้แนะแก่นักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักกีฬา ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย (เจริญ กระบวนรัตน์. 2545: 13; อ้างอิงจาก Counsilman. 1965: 722)

ผู้ฝึกสอนกีฬา (Coach) คือ บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอน การฝึก และการ แนะนำเทคนิคทางกีฬาเฉพาะอย่าง (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร; และ กุลธิดา เสงี่ยมลาด. 2544: 303)

ผู้ฝึกสอน (Coach) คือ ผู้ที่รับผิดชอบในมารยาทความประพฤติ การเป็นตัวอย่าง ที่ดีงามของนักกีฬาของตน ความบกพร่องทั้งหมดที่ผู้เล่นของตนแสดงออกไม่พึงปรารถนา คือ เป็นความบกพร่องของโค้ช โค้ชที่ดีก็คือ ยอดของครูจะต้องทำตัวให้มีประสิทธิภาพที่สุดจน สามารถพานักกีฬาของตนไปสู่ความสำเร็จ คือ กีฬาชนะ ชนะใจคนดู และเป็นขวัญใจของทุก ๆ คน (เสนอ ไชยยงค์. 2543: 1)

ผู้ฝึกสอน (Coach) หมายถึง ผู้ฝึกสอนแต่ละประเภท ๆ ไป ซึ่งทำหน้าที่สอนกีฬา ระเบียบแบบแผน การฝึกสอน เทคนิคและเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งเป็นการฝึกทั้งนอกเวลาหรืออาจจะ ฝึกเพื่อแข่งขันกันได้และฝึกเป็นประเภท ๆ ไป เช่น ผู้ฝึกสอนกรีฑา (Athletic Coach) โดยเฉพาะจะเป็นประเภทลู่วิ่งหรือลานก็ได้ ผู้ฝึกสอนกีฬา (Sport Coach) เป็นผู้ฝึกกีฬาแต่ ประเภทกีฬา เช่น ผู้ฝึกสอนบาสเกตบอล (Basketball Coach) และผู้ฝึกสอนฟุตบอล (Football Coach) เป็นต้น (อุดม พิมพา. 2535: 2)

ผู้ฝึกสอนกีฬา (Coach) หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอน การฝึกและ การแนะนำเทคนิคทางกีฬาเฉพาะอย่าง ตลอดจนการวางแผนการฝึกตลอดฤดูกาลฝึกซ้อมและ ฤดูกาลแข่งขัน เพื่อสร้างทีมกีฬาให้มีมาตรฐานการเล่นสูง รู้จักทักษะใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึก รู้จัก นำความรู้และหลักการฝึกตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อีก เช่น วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Kinesiology) วิชาชีวจักร (Bio-mechanism) จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology) วิทยาศาสตร์การกีฬากับสังคม (Sport Society) กายวิภาคและสรีรวิทยา (Anatomy and Physiology) และสรีรการออกกำลังกาย (Physiology of Exercise) สูงอีกด้วย ความสามารถของผู้ฝึกสอนกีฬาและประสบการณ์ต่าง ๆ จะสามารถนำทีมไปสู่จุดสูงสุดได้ (ชาญชัย โพธิ์คลัง. 2530: 10)

บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

บทบาทของผู้ฝึกสอนที่ดี การเป็นผู้ฝึกสอนนั้นจะต้องมีหน้าที่และบทบาทที่ดีอยู่หลายประการจึงจะทำให้ทีมหรือนักกีฬาไปสู่ความสำเร็จได้ จะต้องมีความตั้งใจจริง จะต้องมีความรู้และประสบการณ์เป็นพื้นฐาน สิ่งที่สำคัญยิ่งก็จะต้องได้รับการฝึกอบรม และศึกษาหาความรู้และฝึกปฏิบัติอย่างจริงจังด้วย ดังนั้นผู้ฝึกสอนที่ดีควรจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับสภาพร่างกายของมนุษย์ (Understanding of Human Body)

ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกายวิภาคและสรีรวิทยา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวซึ่งเกี่ยวกับมนุษย์ การปฐมพยาบาล วิทยาศาสตร์การกีฬา ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและเพิ่มประสิทธิภาพของร่างกาย ผู้ฝึกสอนจะต้องรู้และต้องพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ติดตามงานวิจัยใหม่ ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์หรือมีการออกกำลังกายอะไรบางอย่างที่จะเป็นอันตรายกับร่างกายของนักกีฬา ความรู้ต่างๆ ผู้ฝึกสอนจะต้องรู้และเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ดี การฝึกใดก็ตาม ความรู้ใดก็ตามที่ผู้ฝึกสอนยังไม่ทราบและยังไม่แน่ใจในการนำไปใช้อาจได้นำไปฝึกนักกีฬาเป็นอันตราย อย่าเสี่ยง เพราะจะทำให้ให้นักกีฬาได้รับอันตรายได้หรือทำให้ผลการฝึกไม่ดีเท่าที่ควร

2. ใฝ่หาวิธีการฝึกที่ทันสมัย (Knowledge of Up to Date Methods of Training and Conditioning Athletes)

ความรู้ต่างๆ ที่ได้รับ ผู้ฝึกสอนจะต้องเข้าใจเป็นอย่างดี สามารถนำมาใช้ฝึกนักกีฬา ทำให้นักกีฬามีทักษะดีขึ้นมีความสามารถดีขึ้น ความรู้นั้นจะต้องดีและทันสมัยอยู่เสมอ ถ้าความรู้ยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้งหรือความเข้าใจที่ผิดของผู้ปกครอง นักกีฬา และคนอื่นๆ ผู้ฝึกสอนจะต้องอธิบายให้เข้าใจ เช่น การใช้น้ำหนักช่วยในการฝึก ที่จริงแล้วมีความจำเป็นอย่างยี่งที่จะต้องใช้การยกน้ำหนัก ซึ่งจะทำให้นักกีฬาเกิดความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาหญิงหรือนักกีฬาชาย ดังนั้นความรู้ต่างๆ ที่ได้รับนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องแน่ใจและอธิบายได้ และนำไปฝึกให้ได้ผลอย่างจริงจัง

3. ความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ไขท่าทาง (Ability to Analysis and Correct Form)

ผู้ฝึกสอนนอกจากจะมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานของร่างกาย ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ความรู้ในด้านการวิจัยและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนแล้ว ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความสามารถที่จะวิเคราะห์ว่า นักกีฬาของเรามีความสามารถหรือทักษะของนักกีฬาดีขึ้นหรือไม่ จะสามารถแก้ไขปรับปรุงอย่างไรที่จะทำให้ความสามารถหรือทักษะของนักกีฬาดีขึ้น และจะต้องมีความสามารถทราบได้ว่าความสามารถของนักกีฬาของเราถึงจุดสูงสุดแล้วหรือยัง จะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ นักกีฬาของเรามีความสามารถสูงสุดได้ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีคำแนะนำ พูดคุยชักจูงให้กำลังใจนักกีฬาให้ฝึกฝนในรูปแบบฝึกที่ถูกต้อง และทำให้นักกีฬามีกำลังใจที่จะฝึกฝนตนเอง ภายใต้คำแนะนำต่าง ๆ จะต้องอยู่บนพื้นฐานหลักวิทยาศาสตร์ความเป็นจริงตามหลักธรรมชาติของการเคลื่อนไหวที่ดีและถูกต้องเสมอ

4. การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารที่ดี จะทำให้เกิดความเข้าใจกันเป็นอย่างดี และนำไปสู่การปฏิบัติที่ดี ดังนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องใช้ความสามารถในการสื่อสารกับนักกีฬาให้ถูกต้องและเข้าใจตรงกัน ถ้านักกีฬาเข้าใจไม่ตรงกันอาจจะทำให้เกิดพลาดไปได้และอาจจะทำให้ความสามารถของนักกีฬาดตกไปก็ได้ ในบางครั้งคำพูดบางคำอาจจะทำให้นักกีฬาคิดเป็นอย่างอื่นไปและเกิดความน้อยใจ เสียใจหมดกำลังใจ ละเว้นการฝึกไปเลยก็ได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีทักษะในการสื่อสารที่ดีด้วย

5. การได้ประโยชน์สูงสุดจากบุคลากร (Ability to Use Personnel Effectively) ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องใช้บุคลากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรนั้นรวมถึงผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักกีฬา สื่อมวลชน ผู้มีอุปการคุณและแหล่งชุมชนที่สามารถช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จ มีหลาย ๆ ครั้งที่ผู้เล่นจะถูกเปลี่ยนตำแหน่งการเล่นหรือเปลี่ยนระบบการเล่น เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของทีมเราที่มีอยู่ และให้เหมาะสมกับคู่แข่งชั้น เพื่อเป็นการแก้เกมในการเล่นให้นักกีฬาของเราได้เปรียบในการเล่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องมีความสามารถที่จะใช้บุคลากรหรือฝึกนักกีฬาของเราที่มีอยู่ลงเล่นในการแข่งขันให้ได้เปรียบและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อทีมจะได้ประสบความสำเร็จ

6. การมองเห็นประโยชน์ในการแข่งขัน (Belief in Values of Competition) การกีฬาและการแข่งขันกีฬาทำให้นักกีฬาเกิดความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองดีของชาติสืบไป โดยเฉพาะกีฬานักเรียน ผู้ฝึกสอนจะต้องอบรมให้นักกีฬามีจิตใจที่สะอาด ลงสนามแข่งขันด้วยความเชื่อมั่น มีระเบียบวินัย เล่นด้วยความจริงใจ เต็มใจ และยุติธรรม การเห็นแก่ตัว การเล่นซื่อโกงคู่ต่อสู้ และได้เปรียบด้วยการโกงก๊ดี หรือผิดกติกา ผู้ฝึกสอนไม่ควรสอนให้นักกีฬาทำ ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าการแข่งขันกีฬาและการเล่นกีฬานั้นมีคุณค่าในตัว ควรฝึกให้นักกีฬาเป็นสุภาพบุรุษและเป็นคนดี อย่าหวังการแพ้ชนะจนเกินไป จนทำให้ลืมนคุณธรรมไป การแข่งขันการเล่นกีฬาก็ทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ ข้อผิดพลาดนี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนจำไว้เป็นบทเรียน และพยายามแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อปรับปรุงในครั้งต่อไป

7. การมีบุคลิกภาพที่ดี (Awareness of Opportunities for Personality Development) การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีนั้น การวางตัว ท่าทางและบุคลิกของผู้ฝึกสอนมีความสำคัญมาก การเตรียมตัวของผู้ที่จะเป็นผู้ฝึกสอนจะต้องได้รับการฝึกอบรมศึกษาและเล่าเรียนการฝึกตัวเองทำให้มีบุคลิกภาพดีเป็นที่น่าเลื่อมใสของบุคคลที่ได้พบเห็น เช่น การแต่งกายดี รู้จักกาลเทศะ มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ไม่อ้วน กระจับกระจาง ทะมัดทะแมง มีอารมณ์มั่นคง ไม่โกรธง่าย และสุขุมเยือกเย็น

8. การทุ่มเท อดทนและการมีความคิดริเริ่ม(Dedication Enthusiasm and Initiative) ผู้ฝึกสอนจะต้องเสียสละ ทุ่มเท ทั้งเวลา ทั้งกำลังกายและกำลังใจ เป็นผู้มีความอดทนและมีความคิดริเริ่มที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะได้ พยายามฝึกฝนลูกทีมให้เกิดทักษะ ให้เกิดการเรียนรู้

มีความรักใคร่ในการเล่นและการต่อสู้ นอกจากนั้นจะต้องคิดวิธีการใหม่ ๆ หาความรู้ใหม่ ๆ ที่จะทำให้นักกีฬามีความสนใจและไม่เบื่อในการฝึกซ้อม มีความสนุกและอยากจะทำต่อไปอยู่เสมอ

9. การไม่เห็นแก่ตัวเอง (Selfishness) ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องยอมเสียสละแล้วซึ่งสิ่งที่พึงมีพึงได้เป็นของตัวเอง สละความเห็นแก่ตัว ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อทีมและส่วนรวม ผู้ฝึกสอนจะต้องทำงานหนัก ทำงานมากกว่าคนอื่น และจะต้องทำอยู่ตลอดเวลา ชื่อเสียงที่ได้ก็จะต้องให้ทีม ผู้เล่น และผู้ที่เกี่ยวข้อง ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ผู้ฝึกสอนจะปฏิเสธความรับผิดชอบ ยาก

10. การมีความรู้และเข้าใจด้านจิตวิทยา (Understanding of Psychological Reaction) ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความเห็นอกเห็นใจนักกีฬาแต่ละคนว่ามีนิสัยใจคอเป็นอย่างไร สิ่งใดที่ชอบและไม่ชอบ จะต้องใช้วิธีการแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล การสอนก็ต้องให้นักกีฬาเข้าใจและยอมรับ และเป็นที่เข้าใจอันดี นักกีฬาบางคนเข้าใจง่าย นักกีฬาบางคนเข้าใจยาก บางคนฝึกง่าย บางคนฝึกยาก ฉะนั้นการฝึกและการสอนจะต้องให้เป็นที่เข้าใจของนักกีฬา และเมื่อนักกีฬาพยายามทำแล้วจะต้องพยายามหาทางให้นักกีฬาทำได้และเกิดความสำเร็จ ผู้ฝึกสอนจะต้องไม่เอาแต่ใจ พยายามทำให้นักกีฬาฝึกให้ได้ และมีความสนใจที่จะฝึกเพื่อจะได้ปรับปรุงทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น และในเมื่อลูกทีมมีความกลัว กังวลใจ มีทุกข์ หรือมีปัญหา ผู้ฝึกสอนยินดีที่จะรับฟังและช่วยแก้ปัญหาให้ พยายามช่วยให้นักกีฬาผ่อนคลายความตึงเครียด ให้จึงได้ ถ้านักกีฬาดิ้นรนก่อนการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนจะต้องมีวิธีการกำจัดความตื่นเต้นที่มากเกินไปให้ลดลง ความตื่นเต้นที่พอดีมีประโยชน์เหมือนกัน เพราะจะทำให้ความสามารถดีขึ้น แต่ถ้านักกีฬาดิ้นรนมากเกินไป ความสามารถของนักกีฬาจะลดลง ขณะที่แข่งขันไม่จำเป็นจะต้องสอนมาก แม้กระทั่งก่อนการแข่งขันก็จะต้องไม่สอนมาก จะบอกหรือสอนแต่ประเด็นที่เน้นเป็นสำคัญเท่านั้น ผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจให้กับลูกทีมเสมอ พยายามทำให้นักกีฬามีขวัญและกำลังใจที่ดีและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

11. การมีความรับผิดชอบต่อผู้เล่นและชุมชน (Sense of Responsibility of Player and Public) ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้เล่น เพื่อนร่วมทีมและสาธารณชน ชุมชน ดูแลเรื่องสุขภาพ ความสามารถ ดูแลทุกข์สุข และพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ สร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับนักกีฬาในทีมต่อชุมชน สังคมและสาธารณชน สร้างความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สร้างความเป็นพลเมืองดี และรักความยุติธรรม ถ้าเป็นการแข่งขันระหว่างประเทศ ผู้ฝึกสอนจะต้องถือว่าตนเองเป็นผู้รับผิดชอบต่อชื่อเสียงของทีมและของประเทศชาติ ทีมจะต้องทำดีทุก ๆ อย่าง เช่น ความประพฤติ การปฏิบัติตัวของผู้ฝึกสอน และของลูกทีม การเข้าร่วมสังคม การแต่งกาย รวมทั้งมารยาทต่าง ๆ ด้วย จะต้องระลึกเสมอว่าเราทั้งหมดคือตัวแทนของประเทศ

12. การมีความรู้ที่ดีในเรื่องจิตวิทยา เวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยา การออกกำลังกายและวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Good Knowledge of Psychology, Sport Medicine, Sport Science, Physiology of Exercise and Kinesiology) ผู้ฝึกสอนที่ดีนั้นนอกจากจะมีความรู้ดีในด้านการกีฬาที่รับผิดชอบ ความสามารถดีในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกสอนแล้ว ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านจิตวิทยา วิทยาศาสตร์การกีฬา กีฬา เวชศาสตร์ สรีรวิทยาการออกกำลังกายและวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว วิชาความรู้ต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นจะช่วยให้ผู้ฝึกสอนฝึกนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ความรู้ทั้งหมดที่เป็นพื้นฐานนั้น จะช่วยให้ใช้หลักวิชาในการฝึกนักกีฬา เช่น หลักในการฝึก หลักและวิธีการเคลื่อนไหวที่ได้เปรียบและถูกต้อง การใช้แรงให้เหมาะสม และอื่น ๆ ที่ผู้ฝึกสอนสามารถจะนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

13. มีความเป็นผู้ชำนาญในกีฬานั้น ๆ คำว่า เป็นผู้ชำนาญในการกีฬานั้น ๆ หมายถึงว่า รู้จักเกมกีฬานั้น ๆ เป็นอย่างดียิ่ง รู้กติกาการแข่งขัน รอบรู้ในยุทธวิธีของกีฬานั้น ๆ เช่น รู้ว่ามีทีมใดบ้าง ฝีมือของคู่ต่อสู้ขนาดใด ผู้เล่นของเขามีใครบ้าง เล่นเป็นอย่างไร ฝีมือของทีมเราเป็นอย่างไร รอบรู้หมดในด้านเนื้อหาและวิธีการควบคุมยุทธวิธี เคล็ดการฝึกเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เป็นเคล็ดและหัวใจของการฝึก คร่ำหวอด คลุกคลี ในวงการกีฬานั้นอย่างเข้าอกเข้าใจและเห็นข้อที่จะฝึกทีมให้ไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนั้นยังเป็นที่ยอมรับและนับถือของนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีม

14. ผู้ฝึกสอนเองจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักกีฬา เช่น ตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัย อดทน ยอมรับฟังความคิดเห็นของลูกทีมด้วยหลักประชาธิปไตย เมื่อลูกทีมมีความขัดแย้งกันจะต้องทำตัวเป็นกลางและแก้ปัญหาด้วยความยุติธรรมและให้เป็นที่ยอมรับ

15. การใช้วาจาสุภาพ ผู้ฝึกสอนที่ดีไม่ควรใช้วาจาไม่สุภาพแก่ลูกทีมและเพื่อนร่วมทีม ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม ความสามารถของลูกทีม จะต้องให้กำลังใจและสนับสนุนให้ลูกทีมฝึกทักษะที่ดีให้ได้

16. เป็นผู้ให้การอบรม ผู้ฝึกสอนจะต้องอบรมผู้เล่นของตนเป็นประจำหลังการฝึกหรือหลังจากการแข่งขันเมื่อได้รับชัยชนะหรือแพ้ก็ตาม เมื่อแพ้ก็ไม่ดูว่าหรืออารมณ์เสีย ควรจะให้กำลังใจและหาข้อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่อไป รู้ว่าสิ่งใดดี สิ่งใดควรแก้ไขในครั้งต่อไป

17. ฝึกให้หนักไว้ ในฐานะที่เป็นผู้ฝึกสอนจะต้องฝึกให้หนักและพอเพียงต่อการแข่งขัน เพื่อให้ลูกทีมรู้คุณค่าของการฝึกที่หนักและต่อเนื่อง และฝึกอยู่ตลอดเวลา

18. ให้ความสำคัญแก่ทุกคนเท่ากัน ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องให้ตัวสำรองหรือผู้ที่ยังไม่พร้อมจะเป็นตัวจริงในการแข่งขัน มีความเข้าใจว่าเขานั้นแหละคือตัวจริงและเป็นคนสำคัญในทีม ถ้าขาดเขาแล้วทีมก็ไม่สามารถก้าวไปสู่ชัยชนะได้ เพราะเขาเป็นส่วนหนึ่งของทีมและเป็นส่วนสำคัญเท่า ๆ กับตัวจริงนั้นแหละ และเขาจะได้ลงในโอกาสอันควรต่อไป

19. มีความจริงใจจริงจังในการทำงาน ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีความจริงใจและซื่อสัตย์ แก่ลูกทีมและตัวเอง ให้ความสำคัญแก่ทุก ๆ คนในทีมเสมอหน้ากันและด้วยความจริงใจ

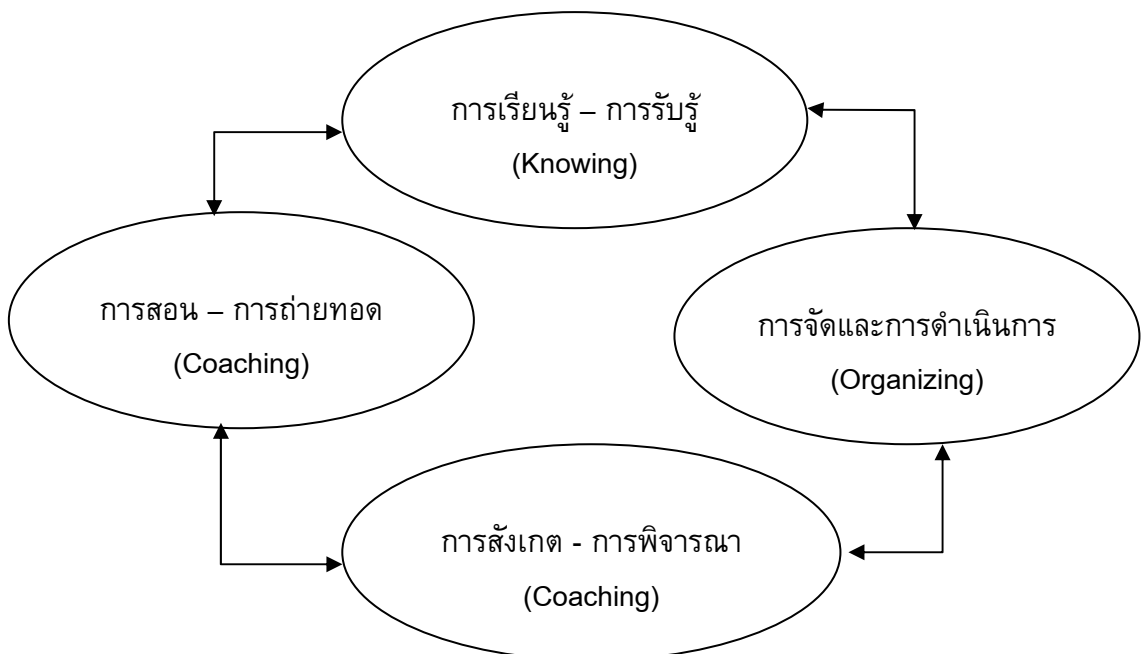
20. ความนอบน้อมถ่อมตน ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องไม่คุยโอ้อวดเมื่อได้รับชัยชนะและไม่แก้ตัวเมื่อทีมแพ้ มีความสนุกสนาน เรียบร้อย นอบน้อมถ่อมตน ไม่แสดงกิริยาที่ไม่ดีงามต่อสาธารณชน (อนันต์ อัฐชู. 2538: 14-17)

หน้าที่ของผู้ฝึกสอน คือ ต้องพยายามพัฒนา ปรับปรุงเพิ่มขีดความสามารถของทีม ฝึกบุคคลในการเพิ่มสมรรถภาพทางกาย สติปัญญา คุณธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กำหนดตารางการฝึกซ้อม คิดค้นหาวิธีการฝึกต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ ควรจะมีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ได้ตั้งไว้ (ประเทือง สุวรรณโณจิต. 2534 : 26)

บทบาทของผู้ฝึกสอนกีฬาในทัศนะของเจริญ กระบวนรัตน์

การทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับบทบาท 4 ประการ ซึ่งจะสรุปในรูปแบบจำลอง ดังนี้

รูปแบบจำลองของบทบาทการฝึกสอน

ที่มา : เจริญ กระบวนรัตน์. 2545: 24

แนวทางปฏิบัติของผู้ฝึกสอนที่สำคัญ 10 ประการ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึก
2. เลือกชนิดหรือประเภทกีฬาให้เหมาะสมกับความสามารถและจุดประสงค์ของ

ตนเอง

3. ตั้งเป้าหมายที่สามารถความสำเร็จได้ในระดับที่ไม่อยากจนเกินไป
4. การวางแผนการฝึกซ้อม
 - 4.1 ขึ้นอบอุ่นร่างกาย (Warm Up)
 - 4.2 ฝึกทักษะ (Skill Practice)
 - 4.3 ฝึกให้คล้ายคลึงกับสถานการณ์แข่งขันจริง (Match-Related Practice)
 - 4.4 ใช้นคลายอบอุ่นร่างกายหลังการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน (Cool Dow)
5. ขอคำแนะนำและความช่วยเหลือจากผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสามารถ
6. สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกสโมสรหรือองค์กรทางกีฬา
7. การรักษาสมรรถภาพทางกายให้พร้อมตลอดปี
8. การป้องกันการบาดเจ็บ
9. จัดให้มีการฝึกเฉพาะด้านหรือเฉพาะประเภทกีฬา
10. สร้างความรู้สึกลูกศรสนานหรือความรู้สึกที่ดีในการฝึก (เจริญ กระบวนรัตน์.

2545: 30)

การฝึกสอนกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับประถมศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 โดยยึดองค์ประกอบของเนื้อหาตามแนวของ ประโยค สุทธิสง่า คือ ด้านทักษะฟุตบอลเบื้องต้น ด้านผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์ และด้านวัดผลและประเมินผล ดังนี้

ด้านทักษะฟุตบอลเบื้องต้น

ประโยค สุทธิสง่า (2524: 26) กล่าวว่า การฝึกกีฬาฟุตบอลเป็นความรู้และทักษะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดนักฟุตบอลที่มีความรู้และทักษะที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น มีโครงสร้างของร่างกายและการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อที่ต้องสัมพันธ์กันทักษะกีฬาในการฝึก เช่น การเตะ การเลี้ยง การทุ่ม การหยุด การโหม่ง การยิงประตู การเข้าแย่งลูก การส่งและการเป็นผู้นำประตู เป็นต้น ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานการเคลื่อนไหวทางด้านการกีฬาเข้าช่วย การกระโดด การขว้าง

การหมุนตัวนอกจากนี้ยังต้องอาศัยความเร็ว ความอดทน ความแข็งแรง ความอ่อนตัว การเป็น
ผู้รักษาประตู รวมทั้งกฎกติกาและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

เวด (Wade. 19876: 215) กล่าวว่า ทักษะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่นฟุตบอลเป็น
อย่างยิ่งเพราะถ้ามีทักษะไม่ดีก็จะมีผลกระทบกระเทือนต่อหลักการอื่น ๆ เช่น หลักการด้าน
กลวิธีและเทคนิคในการเล่นร่วมเป็นทีม ซึ่งไม่สามารถนำทักษะไปใช้ประโยชน์ได้ เพราะทักษะ
เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เล่นฟุตบอลได้พัฒนาทางด้านประสิทธิภาพในการเล่น ตลอดจนมีมาตรฐาน
การเล่นสูงยิ่งขึ้น ดังนั้นบุคคลที่มีทักษะทางกีฬาดีย่อมแสดงถึงสมรรถภาพทางกายดีอีกด้วย
ลักษณะของผู้เล่นที่มีทักษะในการเล่นกีฬานั้นสามารถสังเกตได้จากการเล่นที่มีความแม่นยำ
(Accuracy) มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ประสานงานกัน (Co-ordination)
กลมกลืนสวยงามมีความรวดเร็ว (Speed) และมีการคาดคะเนสถานการณ์ข้างหน้าหรือทิศทาง
(Use of Cause) ที่ดี ฟอง เกิดแก้ว (2520) กล่าวว่า กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่สามารถฝึกฝน
ได้ และการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถจะต้องมีทักษะความสามารถหลายอย่างรวมกัน
และทักษะที่จำเป็นการฝึกนักกีฬาฟุตบอล คือ การเตะ การหยุด การเลี้ยง การโหม่ง การทุ่ม
การส่ง การแย่งลูก การยิงประตู และการเป็นผู้รักษาประตูทักษะฟุตบอลจึงเป็นองค์ประกอบ
ที่สำคัญในการบ่งชี้ถึงความสามารถทางกีฬาฟุตบอลของบุคคลนั้นๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด
แต่ความสามารถดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่นความแตกต่างระหว่างบุคคล
สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และฝึกฝน

ชลัช ภิรมย์ (2539: 22-26) ได้ให้ขอบข่ายการฝึกเทคนิคการเล่นฟุตบอลไว้ 8 ชั้น
ดังนี้

1. การเตะลูก (kicking)

การสอนการเตะลูกควรทำตามลำดับที่ละชั้นดังนี้

1. อธิบายถึงวิธีการเตะให้ผู้เล่นเข้าใจในสิ่งสำคัญต่อไปนี้
 - 1.1 ส่วนเท้าที่ใช้เตะคือส่วนใด อยู่บริเวณใด จะเตะตรงส่วนใดของลูกบอล
 - 1.2 เท้าที่ไม่ได้เตะจะวางอยู่ในลักษณะใด
 - 1.3 ลักษณะของลำตัวการทรงตัวต่างๆเป็นอย่างไร
 - 1.4 จะใช้แรงในการเตะอย่างไร แรงที่ได้มาจากส่วนใดของขา
 - 1.5 เมื่อจะเตะลูกไปแล้วจะต้องมีการผ่อนแรงตามหรือไม่อย่างไร
2. ทำการสาธิตการเตะลูกตามวิธีสอนให้ผู้เล่นดู
3. ให้ผู้เล่นทำการฝึกโดยไม่มีลูกบอลก่อนเป็นการฝึกท่าเปล่า
4. ให้ผู้เล่นฝึกเตะกับลูกบอลที่วางนิ่ง อยู่กับที่โดยไม่ต้องมีการเคลื่อนที่หรือวิ่ง

เข้าหาลูก

5. เตะลูกบอลที่วางนิ่งอยู่กับที่โดยการเคลื่อนที่ไปกับการเตะส่งให้คู่ฝึก
6. ฝึกเตะระหว่างคู่ เหมือนข้อ 6 แล้วเปลี่ยนหน้าที่กัน

7. ให้ฝึกกระหว่งคู่เตะส่งไปมาในจังหวะเดียว
8. เปลี่ยนขาที่ใช้ในการเตะแต่ละครั้งสลับไปมาทั้ง 2 คน จากซ้ายไปขวา จากขวาไปซ้าย
9. เพิ่มระยะทางให้ห่างขึ้นเป็นการฝึกการใช้แรงให้กล้ามเนื้อแข็งแรงขึ้น
10. ปรับระยะทางการส่งจากไกลก่อนๆ เคลื่อนให้เข้าหากัน แล้วค่อยปรับให้ไกลจากระยะเดิมทำสลับไปมาเรื่อยๆ
11. จัดรูปแบบการฝึกให้มีการเปลี่ยนตำแหน่งการส่งไปด้านหน้าเป็นด้านข้าง หรือแนวทะแยงบ้าง เป็นรูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ฯ

2. การรับลูก (reception)

ส่วนของร่างกายที่ใช้รับลูก

การรับลูกสามารถใช้ร่างกายในการรับลูกได้หลายส่วนไม่ว่าจะเป็นเท้า ขา หรือส่วนอื่น ๆ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1. ข้างเท้าด้านใน
2. ข้างเท้าด้านนอก
3. หลังเท้า
4. ฝ่าเท้า
5. ขาท่อนล่าง
6. หน้าขา
7. ช่องท้อง
8. หน้าอก
9. ศีรษะ
10. ลักษณะของการรับลูก

การรับลูกแบ่งตามลักษณะและทิศทางของลูกบอลที่เคยเคลื่อนที่มาได้ 3 ลักษณะ

คือ

1. การรับลูกที่กลิ้งมากับพื้น
2. การรับลูกในลักษณะที่กระดอนจากพื้นและอยู่ในอากาศ
3. การเล่นลูกที่กลิ้งมากับพื้นและอยู่ในอากาศอย่างต่อเนื่อง

หลักในการรับลูก ในขณะที่รับลูกสามารถแยกหลักการในการรับลูกได้เป็น 2

ประการ คือ การรับลูกหยุดอยู่กับที่กับการรับลูกพร้อมการเคลื่อนไหวไป

3. การเลี้ยงลูก (dribbling)

การเลี้ยงลูกที่ใช้ในการแข่งขันโดยส่วนใหญ่ใช้การเลี้ยงด้วยเท้า ได้แก่ หลังเท้า ด้านใน หลังเท้าด้านนอก ข้างเท้าด้านใน การเล่นฟุตบอลที่ดี ผู้เล่นควรจะรู้ความมุ่งหมายการเลี้ยงลูกว่าจะเลี้ยงเพื่ออะไร ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะการเลี้ยงลูกได้ดังนี้ คือ เพื่อครอบครองลูกบอลเพื่อหนีคู่ต่อสู้ หลีกเลี้ยงกติกาล้างหน้า คอยดูท่าที่คู่ต่อสู้

หลักในการเลี้ยงลูกภายใต้เทคนิคและยุทธวิธีการเล่นที่ดี

1. อย่ามองลูกบอลอย่างเดียวแต่คอยสังเกตรอบๆ ตัวทั้งคู่ต่อสู้และเพื่อนร่วมทีม
2. ถ้าคู่ต่อสู้อยู่ใกล้ให้พยายามเลี้ยงลูกใกล้เท้ามากที่สุด
3. อย่าเลี้ยงลูกภายในเขตโทษตนเอง
4. ถ้าไม่จำเป็นอย่าเลี้ยงลูกในแดนกลางสนาม ควรส่งต่อให้เพื่อนร่วมทีม
5. พยายามใช้การเลี้ยงลูกภายใต้เขตโทษของคู่ต่อสู้

4. การหลอกหลอขณะครอบครองลูกบอล (feints of with ball)

ในขณะครอบครองลูกบอลอยู่สามารถทำการหลอกหลอได้ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การหลอกหลอโดยการใช้ลำตัวเป็นการใช้ลำตัวโยกหลอกคู่ต่อสู้โดยการหยอกไปทางหนึ่งแต่พาลูกไปอีกทางหนึ่ง เช่น โยกบอลไปทางซ้ายแต่พาลูกไปทางขวา
2. การหลอกหลอโดยการใช้ขาเป็นการใช้ขาไขว้หรือข้ามลูกหลอกคู่ต่อสู้ไม่ว่าจะเป็นยกไขว้ข้ามออกไปด้านนอก หรือ ข้ามมาด้านในก็ตาม โดยการใช้ข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอกในการเล่นลูกบอลต่อเนื่อง

หลักการของการหลอกหลอ

ในการหลอกหลอในการครอบครองลูกบอลอยู่มีหลักในการปฏิบัติดังนี้ คือ

1. ต้องสังเกตคู่ต่อสู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนในขณะที่เลี้ยงลูกเข้าไปหา
2. ต้องอยู่ไม่ใกล้หรือไกลคู่ต่อสู้มากเกินไปในขณะที่เลี้ยงลูกจุดหลอกหลอ
3. มีการถ่วงน้ำหนักตัวอย่างดี คือ คำนึงเรื่องของจุดศูนย์ถ่วงย่อตัวให้ต่ำยิ่งดี
4. เมื่อหลอกคู่ต่อสู้ได้แล้วต้องเพิ่มความเร็วให้สูงขึ้นในการเคลื่อนตัวหนีคู่ต่อสู้
5. พยายามอย่าใช้การหลอกหลอแบบเดียวกันตลอด ควรเป็นหลาย ๆ แบบแต่การ

หลอกแบบเดียวกันบางครั้งก็เป็นประโยชน์ถ้ามีความชำนาญจริงๆ

5. การโหม่งลูก (Heading)

ชนิดของการโหม่งลูก

การโหม่งลูกแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. การยืนโหม่ง
2. การกระโดดโหม่ง
3. การวิ่งโหม่ง
4. การพุ่งโหม่ง

วิธีการโหม่งลูก

การโหม่งลูกมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

1. ลืมตาดูลูกบอลตลอดเวลา
2. คางลดต่ำให้อยู่ใกล้คอมากที่สุด
3. เกร็งกล้ามเนื้อบริเวณลำคอไว้
4. ส่วนของร่างกายโน้มไปข้างหลัง และส่งแรงเคลื่อนที่ส่งกลับมาด้านหน้าพร้อม

กับศีรษะสัมผัสลูกบอล

5. ในการวิ่งกระโดดควรส่งแรงกระโดดโยนขาข้างเดียว

6. การสกัดกั้นลูกบอล (Ball tacking)

ชนิดของการสกัดกั้นลูกบอล

1. การบล็อกลูกบอล
2. การชน
3. การสไลด์

วิธีการสกัดกั้นลูกบอล

การสกัดกั้นลูกบอลแต่ละชนิดสามารถทำการฝึกได้ดังนี้ คือ

1. การบล็อกลูกบอล

ในขณะที่คู่ต่อสู้เลี้ยงลูกมาทางด้านหน้าจะทำการบล็อกด้วยขาทั้งเท้าด้านในหรือ ฝ่าเท้าในกรณีใช้ขาทั้งเท้าด้านในเท้าที่ใช้บล็อกจะยื่นออกไปข้างหน้าคล้ายกับการเตะลูกบอลและข้อเท้าต้องเกร็งไว้ใช้กำลังต่อสู้ที่ลูกบอลอย่างเต็มที่และพยายามแย่งลูกบอลไปเล่นในทิศทางของตนเองให้ได้น้ำหนักตัวและอยู่บนขาข้างที่ยืนเป็นหลักซึ่งจะสามารถเล่นลูกบอลต่อเนื่องได้

2. การชน

การชนเพื่อสกัดกั้นจะนำไปใช้เมื่อคู่ต่อสู้ทางด้านข้างและต้องชนโดยถูกต้องตามกติกา คือ ใช้ไหล่เท่านั้น และต้องไม่ชนจากด้านหลัง ในขณะที่ชนต้องใช้มือหรือแขนช่วยในการผลักดัน

3. การสไลด์

การสไลด์สกัดกั้นจะนำไปใช้เมื่อคู่ต่อสู้อยู่ทางด้านข้างและค่อนข้างไปทางด้านหน้าไม่สามารถใช้การชนเพื่อแย่งลูกบอลได้จึงใช้การสไลด์โดยขาข้างที่เป็นหลักอยู่ด้านหลัง เข่าอเล็กน้อยขาข้างที่ใช้เล่นลูกบอลเหยียดตรงไปที่ลูกบอลใช้ส่วนของฝ่าเท้าเตะลูกบอลทิ้งออกไปจากการครอบครองของคู่ต่อสู้ลำตัวส่วนบนจะเบี่ยงออกไปทางด้านข้างออกจากคู่ต่อสู้ใช้แขนประคองลำตัวเพื่อการปะทะพื้นสนาม ขาข้างที่ใช้สไลด์เพื่อทำการสกัดกั้นต้องระวังการเล่นที่ผิดกติกาผู้สไลด์ต้องมั่นใจว่าเมื่อใช้วิธีนี้ขาข้างที่สไลด์ต้องถูกลูกบอลก่อนอย่างแน่นอน

7. การทุ่มลูก (throw- in)

วิธีการทุ่ม

1. เท้าทั้งสองยืนอยู่บนเส้นข้างหรือนอกเส้นข้าง หันหน้าเข้าหาสนาม โดยมีมือทั้งสองจับลูกบอลไว้หลังศีรษะ
2. โน้มตัวไปทางด้านหลังพร้อมกับส่งแรงมาทางด้านหน้าพร้อมทุ่มลูกเข้าไปในสนามโดยลูกบอลต้องข้ามศีรษะมาทางด้านหน้า
3. การส่งแรงทุ่มลูกบอลจากมือและแขนทั้งสองข้าง
4. เมื่อทุ่มลูกเข้าเล่นแล้วจะไปเล่นลูกบอลนั้นเป็นครั้งที่สองก่อนถูกเล่นโดยผู้เล่นอื่น

8. เทคนิคของผู้รักษาประตู (goalkeeper technique)

ผู้รักษาประตูเป็นผู้เล่นตำแหน่งหนึ่งที่มีความสำคัญมากของทีมและมีลักษณะการเล่นที่ได้สิทธิ์พิเศษแตกต่างกันไปจากผู้เล่นอื่น คือ สามารถใช้มือเล่นลูกบอลได้แต่ต้องอยู่ในบริเวณเขตโทษของตนเองและทำหน้าที่สั่งการต่างๆได้เป็นอย่างดี และป้องกันประตูได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ควรมีความเร็วในการออกตัวการเคลื่อนไหวและความคล่องแคล่วว่องไวที่ดี ดังนั้นในการฝึกหัดฟุตบอลโดยทั่วไปตำแหน่งผู้รักษาประตูเป็นตำแหน่งที่ต้องมีการฝึกพิเศษแตกต่างไปจากผู้เล่นในตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญต่อการฝึกเป็นอย่างมาก

เทคนิคการฝึกผู้รักษาประตู แบ่งออกเป็นเทคนิคต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. การรับลูกที่กลิ้งมากับพื้น
2. การรับลูกที่กลิ้งมาในอากาศ และที่สูงระดับอก
3. การรับลูกลอยโด่ง
4. การชก
5. การปัด
6. การพุ่งรับลูกเสียด
7. การพุ่งรับลูกโด่ง
8. การกลิ้งลูก
9. การขว้างลูก
10. การโยนเตะต่างๆ
11. การหลอกล่อของผู้รักษาประตู

เทคนิคที่กล่าวมานี้ผู้รักษาประตูควรฝึกให้ครบถ้วนจนเกิดความชำนาญเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องนำไปใช้ในขณะแข่งขันทั้งสิ้น

ประโยค สุทธิสง่า (2517: 27) ได้สร้างแบบฝึกทักษะฟุตบอลไว้ 9 ขั้นดังนี้

1. ทักษะการเตะลูก (kicking)

2. ทักษะการหยุดลูก (stopping)
3. ทักษะการเลี้ยงลูก (dribbling)
4. ทักษะการโหม่งลูก (heading)
5. ทักษะการทุ่มลูก (throwing)
6. ทักษะการเข้าแย่งลูก (tackling)
7. ทักษะการเป็นผู้รักษาประตู (goal keeping)
8. ทักษะการยิงประตู (shooting)
9. ทักษะการส่งลูก (passing)

ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญของผู้ที่เล่นกีฬาฟุตบอล ที่ประกอบด้วย การเตะลูก การเลี้ยงลูก การเตะลูก การหยุดลูกบอล การทุ่มลูกบอล การหลอก ล่อ การโหม่ง การทุ่มลูก การเป็นผู้รักษาประตู และการมีความรู้ด้านกติกา จึงเป็นปัจจัยสำคัญของนักฟุตบอล

ด้านผู้ฝึกสอนฟุตบอล (Football coach)

ความหมายของผู้ฝึกสอน

การที่ผู้ฝึกสอน (coach) กับการเป็นครู (teacher) มีความหมายที่คล้ายๆ กัน แต่มีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกันมีผู้ให้ความหมายของผู้สอนไว้ดังนี้

ประวิทย์ ไชยสาม (2526: 98) กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอน (coach) เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อทีมหรือนักกีฬาถ้าเรานำมาเปรียบเทียบกับส่วนต่างๆของร่างกายของคนเราก็คงจะได้แก่ส่วนที่เป็นสมองซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและสั่งการทำงานของส่วนต่างๆในร่างกายผู้ฝึกสอนก็เช่นกันทำหน้าที่ควบคุมทั้งเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและการเตรียมทีม เตรียมตัวนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอและให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งการปรับปรุงและการหานักกีฬามาเสริม”

ผู้ฝึกสอนเป็นบุคคลที่มีความเข้าใจและความรอบรู้สูงในเรื่องของการกีฬาประเภทนั้นๆ ยิ่งไปกว่านั้นจะต้องชำนาญและกว้างขวางพอต่อการกีฬาที่ทำ มีอำนาจบทบาทในการควบคุมดูแลประสานงานและกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆต่อนักกีฬาและทีม

สรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน คือ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักกีฬาในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในด้านการกีฬานั้น ๆ ให้แก่นักกีฬาทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมทั้งเป็นผู้กำหนดสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาที่ตนเป็นผู้ควบคุมดูแลอยู่

คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนฟุตบอล

ผู้ฝึกสอนฟุตบอลควรมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ (ปรีชา เพื่อกวัญดี. 2530: 35-41)

1. มีภาวะผู้นำ
2. สามารถทำการสอนและถ่ายทอดได้ดีทั้งในด้านการอธิบายและสาธิต
3. มีความรู้ในเรื่องฟุตบอลเป็นอย่างดีทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ
4. การสื่อสารที่ดี
5. มีความคิดสร้างสรรค์
6. เป็นผู้สังเกตที่ดีมีข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข
7. เข้าใจวิธีการใช้แรงจูงใจนักกีฬา
8. ชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเสมอ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนฟุตบอล

ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญดังนี้ คือ

1. วางแผนการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้กำหนดว่าระยะเวลาในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งจะใช้เวลาในการฝึกนานเท่าใด และจะฝึกกี่เวลาใน 1 วันและกี่วันใน 1 สัปดาห์เป็นการวางแผนทั้งในแบบระยะสั้นและระยะยาว
2. กำหนดเนื้อหาการฝึก เป็นการกำหนดเนื้อหาการฝึกในแต่ละครั้งว่าจะฝึกอะไร อย่างไร เช่น การฝึกสมรรถภาพทางกาย การฝึกด้านเทคนิค หรือการฝึกด้านยุทธวิธีการเล่น เป็นต้น
3. จัดเตรียมอุปกรณ์การฝึก ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้จัดเตรียมอุปกรณ์การฝึกต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนการฝึกที่วางไว้ เช่น ลูกบอล ประตูขนาดต่าง ๆ เมตเตชินบอล เสากระโดด โหม่ง เป็นต้น
4. จัดเตรียมสถานที่ฝึก สถานที่ฝึกที่ผู้ฝึกสอนต้องเตรียม ได้แก่ สนามฟุตบอล ขนาดมาตรฐาน โรงฝึกฟุตบอลในร่ม ห้องบริหารกายฝึกน้ำหนักต่างๆ (weight training) เป็นต้น
5. รับผิดชอบการฝึกผู้เล่นที่บาดเจ็บ ผู้ฝึกสอนต้องไม่มองข้ามผู้เล่นที่ได้รับบาดเจ็บอยู่จะต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อผู้เล่นเหล่านั้นซึ่งเป็นการให้ขวัญและกำลังใจประการหนึ่งผู้เล่นจะรู้สึกว่าคุณฝึกสอนไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขาและเป็นการรักษาสมรรถภาพทางกายของผู้เล่นให้คงอยู่
6. ทำหน้าที่สังเกตการณ์ เป็นหน้าที่ที่ผู้ฝึกสอนต้องปฏิบัติทั้งการสังเกตการณ์ทีมตนเองและทีมอื่น ๆ เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น เตรียมการเล่น หาผู้เล่นจากทีมอื่นมาเสริมทีมตนเอง ฯลฯ ในการสังเกตการณ์นี้สามารถทำได้โดยการดูการแข่งขันในสนามจริง ดูจากโทรทัศน์ หรือจากวิดีโอ
7. การประชุม ในการทำทีมฟุตบอลจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรหลายๆ ฝ่ายเข้ามา

เกี่ยวข้องและทำงานร่วมกันและผู้ฝึกสอนอาจมีเป็นคณะจำนวนหลายคน ซึ่งต้องช่วยแยกกันควบคุมดูแลทีมหลายระดับในสมาคมหรือสโมสร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีหัวหน้าผู้ฝึกสอน (head coach) ซึ่งจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการควบคุมดูแลคณะฝึกสอน โดยต้องมีการประชุมปรึกษาหารือในด้านต่างๆ เช่น การมอบหมายหน้าที่ การวางแผนการฝึกร่วมกัน และการประชุมกับฝ่ายต่างๆ ในสโมสร เช่น นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ ผู้จัดการทีม เป็นต้น

8. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลาเพื่อนำสิ่งแปลกใหม่ที่เป็นประโยชน์มาใช้พัฒนาทีมของตนเองและการศึกษาหาความรู้นี้ได้มาจากการอ่านหนังสือต่างๆ เกี่ยวกับฟุตบอล ดูฟุตบอลทางโทรทัศน์ และวิดีโอ หรือจากสิ่งอื่น ๆ มีข้อควรคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า “ ทุกๆวันท่านลืมบางสิ่งบางอย่างไปและในขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่าง” ดังนั้นไม่มีใครรอบรู้ไปเสียหมดทุกอย่างได้ตลอดเวลา การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและการทบทวนความรู้เดิมจึงเป็นสิ่งสำคัญอยู่เสมอ

การเป็นผู้ฝึกสอน เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อทีมหรือนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องมีคุณสมบัติของผู้ฝึก ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ในด้านกีฬานั้นให้กับนักกีฬา

ด้านอุปกรณ์ (Equipment)

อุปกรณ์ หมายถึง “สื่อการสอนทั้งหลายที่สามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนจนเกิดผลเรียนที่ดี” หรือ “ สิ่งต่างๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของครูถึงผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนได้รู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ครูวางไว้เป็นอย่างดี หรือ “สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียนและทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี”

อุปกรณ์สนามฟุตบอลหรือเครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุที่ใช้ในการแข่งขันฟุตบอลถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการแข่งขันฟุตบอลเนื่องจากการแข่งขันฟุตบอลจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และวัสดุต่างๆซึ่งถ้าขาดสิ่งดังกล่าวข้างต้นการแข่งขันฟุตบอลจะดำเนินต่อไปไม่ได้ ดังนั้นเพื่อการแข่งขันฟุตบอลดำเนินต่อไปตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นต้องจัดเตรียมสนามฟุตบอล อุปกรณ์สนาม อุปกรณ์การแข่งขัน วัสดุ ครุภัณฑ์ และสิ่งจำเป็นต่างๆ ที่ใช้ในการแข่งขันฟุตบอลให้เพียงพอและเหมาะสมซึ่งพอที่จะสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

1. สนามฟุตบอลขนาดมาตรฐาน
2. ดลับทเปียวระยะ
3. นาฬิกาสำหรับจับเวลา
4. ปูนขาว
5. รถดีเส้น

6. เชือกขึงดีเส้นสนาม
7. ป้ายคะแนนและป้ายชื่อทีม
8. ธงมุมสนาม
9. สมอบกสำหรับขึงตาข่ายประตู
10. ป้ายสำหรับเปลี่ยนชื่อนักกีฬา
11. ตาข่ายประตูฟุตบอล
12. โตะและเก้าอี้ของกรรมการผู้ตัดสิน
13. เก้าอี้สำหรับนักกีฬาทีม ก และ ข
14. ตาข่ายสำหรับขึงน้ำหนักลูกฟุตบอล
15. ธงผู้กำกับเส้น
16. ถังใส่น้ำดื่มสำหรับนักกีฬา
17. ลูกฟุตบอล
18. สนับสำหรับสับลมลูกฟุตบอล
19. เข็มปล่อยลูกฟุตบอล
20. เทปสำหรับวัดรอบลูกฟุตบอล
21. ใบเปลี่ยนตัวนักกีฬา
22. ใบส่งตัวนักกีฬา
23. เข็มหรือเสื้อสำรอง 1 ชุด
24. รถตัดหญ้าสนามฟุตบอล

อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันฟุตบอล

อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันฟุตบอลสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. อุปกรณ์ของสนามแข่งขัน

ฟีฟ่า (FIFA. 1994: 7) กล่าวถึงอุปกรณ์ที่ต้องมีไว้ในสนามแข่งขันภายใต้กติกาของการแข่งขันฟุตบอลที่ระบุไว้ คือ

1.1 ประตู (goals) ขนาดกว้าง 7.32 เมตร สูง 2.44 เมตร ความหนาของเสาและคานประตูไม่เกิน 5 นิ้วจำนวน 2 ประตู

1.2 ตาข่ายประตู (goal nets) ติดไว้ที่ประตูทั้ง 2 ด้าน

1.3 ธง (flag post) ความสูงของเสาธงไม่ต่ำกว่า 5 ฟุต หรือ 1.50 เมตร ปักไว้ที่มุมสนามทั้ง 4 มุม และอีก 2 อันจะมีหรือไม่ก็ได้โดยปักไว้ที่ตรงแนวเส้นแบ่งแดนห่างจากเส้นข้าง 1 เมตร

2. อุปกรณ์ของผู้เล่น

เป็นอุปกรณ์ของผู้เล่นที่ต้องสวมใส่ตามที่กติกาแข่งขันระบุไว้ ได้แก่

- 2.1 เสื้อยืดต้องเป็นสีเดียวกันทั้งทีมยกเว้นผู้รักษาประตู
- 2.2 กางเกงขาสั้น
- 2.3 ถุงเท้ายาว
- 2.4 สนับแข้ง ต้องใส่ไว้ภายใต้ถุงเท้ายาว
- 2.5 รองเท้า

3. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการฝึก

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการฝึกซ้อม เพื่อให้ผู้เล่นเกิดการพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย เทคนิคและยุทธวิธีการเล่น ได้แก่ อุปกรณ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

เครื่องฝึกน้ำหนัก (Weight training)

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบสมรรถภาพทางกายด้านความแข็งแรงของนักกีฬา ซึ่งแบ่งออกเป็นสถานี (station) แต่ละสถานีจะเป็นการสร้างความแข็งแรงของร่างกายในส่วนที่แตกต่างกัน เช่น กล้ามเนื้อของขา แขน หน้าอก ท้อง เป็นต้น การสร้างความแข็งแรงเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับนักฟุตบอล

ประตู (goals)

ในการฝึกฟุตบอลจำเป็นต้องมีประตูหลายๆแบบซึ่งมีขนาดที่แตกต่างกัน ที่นิยมใช้กันอยู่มีดังนี้ คือ

1. ประตูใหญ่ เป็นประตูที่ใช้ในการแข่งขัน คือ 2.44 X 1.32 เมตร
2. ประตูเล็กแบ่งออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่
 - 2.1 ขนาด 2 X 5 เมตร
 - 2.2 ขนาด 2 X 3 เมตร
 - 2.3 ขนาด 1 X 1.75 เมตร

ประตูแต่ละขนาดใช้ในการฝึกเทคนิคและยุทธวิธีการเล่นตามจุดประสงค์ของการฝึกที่แตกต่างกัน

ลูกบอล

ลูกบอลที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมี 2 ชนิด คือ แบบหนังเย็บและแบบหนังอัด การแข่งขันระดับชาติจะใช้แบบหนังเย็บซึ่งถือว่ามีมาตรฐานที่สุด การฝึกซ้อมควรฝึกกับลูกบอลทั้งชนิดและยี่ห้อของลูกบอลที่ใช้ในการแข่งขันจริง

หลักและรั้ว

หลักและรั้วเป็นอุปกรณ์ในการฝึกทั้งในด้านสมรรถภาพทางกายเทคนิคและยุทธวิธีการเล่น หลักที่ใช้แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบกรวย และแบบเสาตั้งหรือปักพื้นสำหรับรั้ว

เป็นหัวใจของการฝึกกรีฑาประเภทวิ่งระยะไกล ในประเทศเยอรมันนี้มีการผลิตหลักซึ่งสามารถประกอบเป็นรั้วได้ด้วยซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างยิ่ง

เสาแขวนลูกบอลและลูกบอลสำหรับโหม่ง (football pladulum)

การโหม่งลูกเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งโดยการโหม่งลูกบอลที่แขวนไว้กับเสาจะช่วยให้ผู้เล่นมีทักษะในการโหม่งที่ดีขึ้นทั้งการยืนโหม่งและการกระโดดโหม่ง

บอร์ดหรือฝาผนัง

บอร์ดหรือฝาผนังมีอยู่หลายลักษณะซึ่งเป็นประโยชน์ในการใช้ฝึกทางเทคนิคต่างๆ เช่น การเตะ การยิงประตู ได้แก่

1. บอร์ดฝาผนังรูปประตู จะมีขนาดเท่ากับประตูใหญ่หรืออาจใหญ่กว่าและมี การทำสีรูปประตูขนาด 2.44 X 7.32 เมตรไว้เพื่อฝึกซ้อมการยิงประตู
2. บอร์ดหรือฝาผนังขนาดเล็ก ความสูง 1- 1.50 เมตร ความยาวขึ้นอยู่กับความต้องการไว้เพื่อฝึกซ้อมการเตะแบบต่าง ๆ
3. บอร์ดหรือฝาผนังรูปสี่เหลี่ยม ขนาด 1.50 X 2 เมตร ทำช่องเป็นรูปกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 –20 นิ้ว ตรงมุมล่าง 1 ช่อง และมุมบนด้านด้านทแยงมุมกัน 1 ช่อง มีไว้เพื่อฝึกความแม่นยำในการเตะ อาจทำเป็นรูปตุ๊กตาใหญ่และมีช่องมุมล่างและบนอย่างละ 2 ช่อง ทั้งด้านซ้ายและด้านขวา
4. บอร์ดรูปสามเหลี่ยมขนาดกว้างขนาด 1.75 เมตร สูง 1 เมตร มีไว้ใช้สำหรับการฝึกเตะจาก 3 ทิศทาง ใช้เป็นประตูเล็กก็ได้หรือไว้สำหรับการทำซิ่ง

4. อุปกรณ์สำหรับการสอนทางทฤษฎี

อุปกรณ์สำหรับการสอนทางทฤษฎีเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผู้ฝึกสอนมักมองข้ามกันไปซึ่งอุปกรณ์ต่างๆ จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการสอนผู้เล่นให้เกิดการเรียนรู้อันจะนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติหรือการแข่งขันต่อไปไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเทคนิค ยุทธวิธีการเล่น กติกาการแข่งขัน เป็นต้น อุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ประกอบการสอนได้แก่อุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนี้

กระดานสำหรับเขียน

สถานที่ฝึกซ้อมควรมีห้องสำหรับการสอนทางทฤษฎีหรือห้องประชุมไว้ใกล้ ๆ สนามฟุตบอลด้วย เพื่อใช้ประโยชน์ในการประชุม การวางแผนและการสอนผู้เล่น ในห้องควรมีกระดานสำหรับใช้เขียนประกอบการอธิบายต่างๆอาจเป็นกระดานดำที่ใช้ชอล์กเขียน หรือเป็นไว้ออร์ดที่ใช้ปากกาเฉพาะเขียนก็ได้

กระดานแม่เหล็กมีสองชนิด

เป็นกระดานรูปสนามฟุตบอลที่สามารถใช้ตัวแม่เหล็กติดเพื่อใช้ในการสอนได้ และสามารถเขียนได้ด้วย มีไว้ใช้สอนในห้องแขวนติดผนังหรือมีขาตั้งและขนาดเล็กสามารถพกพาไปในสนามแข่งขันได้เหมาะสำหรับการใช้สอนในขณะที่มีการปฏิบัติด้วย

อุปกรณ์เป็นสื่อการสอนทั้งหลายที่สามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้รู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อุปกรณ์สนามเป็นหัวใจสำคัญของการแข่งขันที่ประกอบด้วยการจัดเตรียมสนามฟุตบอล อุปกรณ์สนามอุปกรณ์แข่งขัน วัสดุครุภัณฑ์ และสิ่งที่เป็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการแข่งขัน

ด้านการวัดผลและการประเมินผล

กีฬาฟุตบอลเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาประเภทหนึ่งที่ได้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ดังนั้นการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอลนักเรียนเป็นการจัดกิจกรรมหนึ่งที่มีความจำเป็นต้องมีการวัดผลและประเมินผล เพื่อเป็นการประเมินผลและทดสอบความรู้ความสามารถและเกมการแข่งขันของนักกีฬา การประเมินผลและการวัดผลของกิจกรรมกีฬาฟุตบอล ได้แก่ การทดสอบทักษะทางด้านกีฬาฟุตบอล การทดสอบทักษะของกีฬาฟุตบอลเป็นการวัดความรู้ ความสามารถทางด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เรียน โดยแบบทดสอบทักษะจะถูกสร้างขึ้นอย่างระมัดระวังโดยการสร้างแบบทดสอบเพื่อฝึกทักษะเฉพาะ ผาณิต บิลมาศ (2524) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ในการทดสอบ คือ เพื่อการจัดตำแหน่ง การวินิจฉัยว่าเด็กเก่ง การเปรียบเทียบระหว่างเด็กแต่ละคน การพยากรณ์ว่า เด็กควรจะเรียนอะไร จึงจะสำเร็จ และเพื่อการประเมินค่าการเรียนการสอนของครูฝึก และนักเรียน การทดสอบทักษะมีอย่างน้อย 9 ข้อ คือ

1. วัดความกว้าง
2. การให้คะแนนหรือเกรด
3. การแบ่งกลุ่ม
4. การจูงใจ
5. การฝึกซ้อมหรือปฏิบัติ
6. การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนด้านอื่นๆ วิธีการสอน หลักสูตรหรือข้อบกพร่องของผู้สอน
7. เป็นเครื่องมือช่วยในการสอน
8. เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายโครงการกิจกรรมกีฬาฟุตบอล
9. การแข่งขัน

แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของ สุเมธ อัครพงศ์

รายการที่ 1 การเตะลูกฟุตบอล

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการเตะลูกฟุตบอล

อุปกรณ์

ลูกฟุตบอล

วิธีการทดสอบ

เมื่อได้รับสัญญาณ ให้ผู้รับการทดสอบใช้มือโยนลูกฟุตบอลขึ้นในอากาศ แล้วใช้เท้าขวา หน้าขาท่อนบนด้านขวา ตีระยะ หน้าขาท่อนบนด้านซ้าย และเท้าซ้าย ตามลำดับ เตะลูกฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง โดยลูกฟุตบอลไม่ตกพื้น จำนวน 2 รอบ ซึ่งในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ต้องให้ผู้รับการทดสอบพักไม่น้อยกว่า 5 นาที โดยนับคะแนนครั้งที่ดีที่สุด

การให้คะแนน

ให้คะแนนตำแหน่งการเตะละ 1 คะแนน

รายการที่ 2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดทักษะการเตะลูกฟุตบอล

อุปกรณ์

1. ลูกฟุตบอล
2. ผนังเรียบ

วิธีทดสอบ

เมื่อได้รับสัญญาณ ให้ผู้ทดสอบโยนลูกฟุตบอล แล้วเตะวอลเลย์ไปกระทบผนังอย่างต่อเนื่อง โดยลูกฟุตบอลไม่ตกพื้น โดยมีระยะห่างจากผนัง 2 เมตร ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทดสอบ 2 ครั้ง และนับครั้งที่เตะดีที่สุด

การให้คะแนน

ให้นับจำนวนครั้งที่กระทบผนังในแต่ละรอบที่ดีที่สุด

รายการที่ 3 การยิงประตู

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการยิงประตู

อุปกรณ์

1. ลูกฟุตบอล
2. สนามฟุตบอลที่มีประตูมาตรฐาน

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนอยู่ห่างจากประตูระยะทาง 30 หลา เมื่อได้รับสัญญาณให้ผู้ทดสอบเลี้ยงลูกฟุตบอล เมื่อถึงจุดที่กำหนดให้เตะลูกฟุตบอลเข้าเขตที่กำหนดให้ โดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบทดสอบคนละ 5 ครั้ง

การให้คะแนน

ให้คะแนนประตูละ 1 คะแนน

รายการที่ 4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความสามารถในการเลี้ยงฟุตบอล

อุปกรณ์

1. ลูกฟุตบอล
2. เสา 10 ต้น

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบวางลูกฟุตบอลที่จุดกำหนด แล้วเลี้ยงบอลซิกแซกผ่านหลักที่วางไว้ด้วยความเร็วที่สุด โดยใช้เสา 10 ต้น ห่างกันต้นละ 1 เมตร เสาดั้งแรกห่างจากจุดเริ่ม 1 เมตร และจุดสิ้นสุดห่างจากเสาดั้งสุดท้าย 1 เมตร

การให้คะแนน

จับเวลาในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โอกิลวี; และ TUTKO (Ogillvie; and Tutko.1970: 79–80) ได้ทำการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของผู้ฝึกสอน โดยเสนอแนะว่า ผู้ฝึกสอนที่มีความก้าวร้าวมักจะเลือกผู้เล่นที่มีความเร่าด้วยซึ่งผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะแนวความคิดแบบเก่าหรือโบราณจะไม่ยอมเปลี่ยนแปลงอะไร (Conservative Coach) และมีแนวโน้มที่จะเลือกหาตัวนักกีฬาที่มีลักษณะแบบเดียวกัน โอกิลวี และ TUTKO ยังสรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอนจะทำงานประสบความสำเร็จและทำงานได้ดีที่สุดกับผู้เล่นที่บุคลิกลักษณะหลายประการคล้ายคลึงกับตนเองในสถานการณ์ของการสอนที่มีแบบอย่างเดียวกันกับผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนจำนวนไม่น้อยที่สามารถทำงานประสบความสำเร็จกับ นักกีฬาซึ่งมีบุคลิกลักษณะแตกต่างออกไปจากบุคลิกภาพของตนเอง ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายจะเป็นไปตามระยะเวลา แต่ไม่แน่นอนเสมอไปขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา โอกิลวี และ TUTKO ได้แยกผู้ฝึกสอนออกเป็นกลุ่มตามบุคลิกลักษณะ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ฝึกสอนที่ใช้อำนาจเด็ดขาด กลุ่มผู้ฝึกสอนที่สุภาพเรียบร้อย กลุ่มผู้ฝึกสอนที่เคร่งครัดกลุ่มผู้ฝึกสอนที่ชอบปล่อยตามสบาย และกลุ่มผู้ฝึกสอนที่ยืดหยุ่น ผลประโยชน์ส่วนตัว โอกิลวีและ TUTKO ได้สรุปลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ประสบผลสำเร็จไว้พิจารณา ดังนี้ ผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะยืดหยุ่นได้จริงใจ และสามารถเข้ากับนักกีฬาได้

ปาร์ค (Park. 1987: 345-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของลักษณะการสอนฟุตบอลของผู้ฝึกสอนและบุคลิกภาวะของผู้รับการฝึกที่มีต่อความพร้อมของนักกีฬาฟุตบอล โดยใช้สถานการณ์การเป็นผู้นำเป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างนักฟุตบอลของวิทยาลัยและผู้ฝึกสอน โดยวัดผลการสอนของผู้ฝึกสอนและบุคลิกภาวะของผู้รับการฝึกที่มีต่อความพร้อมของนักฟุตบอล ตัวแปรคือ สถานการณ์การเป็นผู้นำที่สร้างขึ้น โดยวัดขณะที่แข่งขันดูลักษณะการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของนักกีฬาทุกคน โดยมีเครื่องมือเป็นมาตรวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาวะที่สร้างขึ้นในสถานการณ์การเป็นผู้นำ วิดีโอเทปเกี่ยวกับข้อจำกัดและลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีและให้นักฟุตบอลตอบแบบสอบถาม จะให้คะแนน 1 ใน 4 จากวิดีโอเทปที่จำลองลักษณะการเป็นผู้นำบางอย่าง เก็บข้อมูลทันทีหลังจากจบเทป ผลการศึกษาพบว่า ในสถานการณ์การเป็นผู้นำนั้น ถ้าหากพฤติกรรมของโค้ชเป็นไปในทางที่ดี ชัดเจน และแน่นอนก็เท่ากับว่าเป็นการเตรียมรูปแบบการฝึกซ้อมและพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น และในที่สุดจะปรับปรุงตามความสามารถของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ยังไม่คำนึงถึงระดับบุคลิกภาวะ มักเป็นโค้ชที่มีลักษณะที่เน้นทั้งทักษะและความสำคัญเป็นอย่างสูงต่อนักฟุตบอล

เคธี (Kathie. 1990: 340) ได้ศึกษาเรื่อง แนวโน้มในการเลือกเพศการว่าจ้างผู้ฝึกสอนและผู้อำนวยการกรีฑาในสหพันธ์กีฬาระหว่างโรงเรียนแห่งแคลิฟอร์เนียตอนใต้ ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1989 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพิจารณาแนวโน้มของการเลือกเพศใน

การว่าจ้างและมอบหมายหน้าที่ในตำแหน่งผู้นำ (ผู้ฝึกสอนหรือผู้อำนวยการกีฬาของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักเรียนสตรีในสหพันธ์กีฬาระหว่างโรงเรียนของแคลิฟอร์เนีย ตอนใต้ ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1985 และ 1988-1989 ซึ่งผู้วิจัยได้นำหนังสือ CIF-SS เป็นแนวทางพิจารณาเรื่องเพศในการว่าจ้าง จากบทความในหนังสือรายงานว่าการนำกีฬาของนักเรียนสตรีเป็นผู้หญิงถึงร้อยละ 90 หรือมากกว่านั้น ผลของการศึกษาเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่า ในระหว่างปี ค.ศ. 1975-1976 และปี ค.ศ. 1988-1989 ตำแหน่งของผู้นำกีฬาของนักเรียนสตรีมีเพิ่มขึ้นถึงเกือบร้อยละ 50 ในจำนวนนี้มีผู้หญิงที่มาดำรงตำแหน่งผู้นำกีฬาลดลงมากกว่าร้อยละ 50 และหนังสือ CIF-SS ระหว่างปี ค.ศ. 1975-1976 รายงานว่าตำแหน่งผู้นำทางกีฬาของนักเรียนสตรีเป็นผู้หญิงร้อยละ 85.8

วอลเตอร์ (Walter.1991: 418) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของผู้ฝึกสอนหรือที่ปรึกษาวัยเดียวกันในฐานะที่เป็นตัวทำให้เปลี่ยนแปลง” จุดหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทของตัวทำให้เปลี่ยนแปลงใหม่ : ผู้ฝึกสอนที่ปรึกษาวัยเดียวกัน โดยใช้แบบสอบถามแบบกึ่งโครงการที่ลึกซึ้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ ผู้ฝึกสอนหรือที่ปรึกษาวัยเดียวกันที่มีครู 25 คน และผู้บริหาร 5 คน โดยจัดกลุ่มเพื่อศึกษาตามคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนและ ที่ปรึกษาวัยเดียวกันมีคุณลักษณะ และมีประสิทธิผลที่ครูและผู้บริหารรู้สึกว่าเป็นพิเศษ 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ฝึกสอนและที่ปรึกษาที่ตอบสนองการเรียนรู้ในด้านเทคนิค และกลยุทธ์ได้อย่างรวดเร็ว และกลุ่มผู้ฝึกสอนและที่ปรึกษาและสมาชิก ที่เป็นผู้มีคุณสมบัติในด้านความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผลการศึกษาพบว่าผู้ฝึกสอนและที่ปรึกษาวัยเดียวกันใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ร่วมกันขณะทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโปรแกรม กลยุทธ์ที่สำคัญประกอบด้วยครูที่มีความตั้งใจจริงมีกำลังใจที่ดีและที่สามารถกระตุ้นได้ โดยการแก้ปัญหาแบบร่วมมือกัน ครูมีความรู้สึกว่าคุณกลายเป็นครูที่ดีขึ้น และพอใจที่ได้มีการปรับปรุงทักษะด้านการสอนเกิดความมั่นใจในทักษะการสอนมากขึ้น

แจ็คสัน (Jackson. 1992: 442) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาสภาพปัญหาในการบริหารการกีฬาและผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับจรรยาบรรณการกีฬา ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในภาคใต้ตอนกลาง” ของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและผู้ฝึกสอนกีฬา 2 ประเภท ได้แก่ กีฬาฟุตบอล และกีฬาเบสบอล จำนวน 168 คน จาก 15 สถาบัน ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ของผู้ฝึกสอนที่ขาดจรรยาบรรณการกีฬา เพราะต้องการชัยชนะในการแข่งขันเท่านั้น ซึ่งปัญหานี้เกิดขึ้นกับกีฬาทั้ง 2 ประเภท จำนวนเท่าๆกันผู้ฝึกสอนที่ขาดจรรยาบรรณการกีฬา มักเกิดขึ้นกับผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ฝึกสอน ปัญหานี้พบว่า จะเป็นปัญหาระดับชาติมากกว่าเป็นปัญหาของภาคใดอย่างเดียวน หวังว่าผู้ฝึกสอนจะมีจิตสำนึกมาก เรื่องการโกงเพราะจะทำให้ตัวเองเสียชื่อเสียง แต่สิ่งเหล่านี้ผู้ที่เป็ประธานสโมสรต้องการมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีนโยบายในการจัดประชุมเกี่ยวกับเรื่อง

จรรยาบรรณการกีฬาให้กับผู้บริหารการกีฬาและผู้ฝึกสอนในสถาบันการศึกษาระดับใหญ่โดยทั่วไป เพราะสถาบันใหญ่จะมีปัญหามากกว่าสถาบันระดับเล็ก

งานวิจัยในประเทศ

ประเทือง สุวรรณโฆษิต (2534: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ที่ประเทศมาเลเซีย" โดยใช้แบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยที่เดินทางไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่อง "นักกีฬามีภาระทางด้านการเรียน การทำงาน และภาระครอบครัว ขาดการวางแผนการสร้างทีมกีฬาในระยะยาว ตัวเลือกนักกีฬามีน้อย ผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนมีน้อยงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้กับนักกีฬา ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ปัญหาเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณ เบี่ยงเหลียงนักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีขั้นตอนมาก การเดินทางต่างๆ ตลอดจนการขาดสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่เป็นของตนเอง จะเป็นปัญหาระดับน้อย ส่วนความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมประเภทบุคคลพบว่า ที่เกี่ยวข้องกับการบาดเจ็บของนักกีฬา การมีโรคภัยประจำตัว มีความเครียดทางจิตใจ ความแตกต่างในเรื่องของแนวคิด ทศนคติซึ่งมีผลกระทบต่องานส่วนรวม การประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารต่อสื่อมวลชน งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการเก็บตัว และความรับผิดชอบของสมาคมกีฬาต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประชุม บุญเทียม (2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17" โดยใช้แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ กับกลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาชาย 275 คน นักกีฬาสตรี 130 คน และผู้ฝึกสอน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า การเดินทางไปสนามฝึกซ้อมไม่สะดวก สนามและอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน ขาดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ ผู้จัดการทีมขาดการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคและโปรแกรมการฝึกซ้อม เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวกและประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ในการขออนุญาตไปทำการฝึกซ้อม และขาดการติดตามการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิด และรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬา รวมทั้งการประสานงานด้านธุรการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านที่พักและที่เก็บตัว ด้านสวัสดิการและสุขอนามัยไม่ดีเท่าที่ควร นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีภารกิจทางด้านการครอบครัว การเรียนหรือการทำงานทำให้เป็นอุปสรรคในการฝึกซ้อม การเบิกจ่ายเบี่ยงเหลียง งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการฝึกซ้อมและสวัสดิการในการฝึกซ้อมล่าช้า สมาคมกีฬาขาดการวางแผนการฝึกซ้อมระยะยาวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดหา

คู่มือฝึกซ้อมหรือทีมที่มีฝีมือทัดเทียมกันหรือดีกว่ามาร่วมฝึกซ้อมหรือประลอง นอกจากนั้นการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของนักกีฬาก็ยังบกพร่อง

บุญเลิศ เอี้ยวเจริญ (2543: บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้ทราบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 27 ของสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน โดยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้จัดการทีม จำนวน 145 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ผู้ฝึกสอน จำนวน 145 คนและนักกีฬา 580 คน โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย รวมทั้งสิ้น 870 คน ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 27 มีดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัว ผู้จัดการทีมมีปัญหาน้อยที่สุดร้อยละ 36.45 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.00 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาที่น้อยที่สุดร้อยละ 38.72 และปัญหาน้อยร้อยละ 24.73 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 41.08 และปัญหาน้อยร้อยละ 26.90

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 38.92 และปัญหาน้อยร้อยละ 31.92 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาในระดับปานกลางร้อยละ 38.62 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.97 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 45.32 และมีปัญหามากร้อยละ 27.76

3. ด้านการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 49.89 และปัญหาน้อยร้อยละ 23.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.30 และปัญหาน้อยร้อยละ 28.58 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 42.87 และปัญหามากร้อยละ 25.56

4. ด้านโภชนาการ ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.08 และปัญหามากร้อยละ 27.01 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 35.40 และปัญหาน้อยร้อยละ 32.23 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 39.48 และปัญหามากร้อยละ 30.75

5. ด้านสวัสดิการ ผู้จัดการทีมมีปัญหาปานกลางร้อยละ 33.45 และปัญหามากร้อยละ 26.98 ผู้ฝึกสอนมีปัญหาปานกลางร้อยละ 31.38 และปัญหามากร้อยละ 26.47 นักกีฬามีปัญหาปานกลางร้อยละ 37.74 และปัญหามากร้อยละ 31.12

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยภาพรวมมีข้อเสนอแนะว่า

6.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลาย

6.2 ควรมีอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานและจำนวนเพียงพอ

6.3 ควรมีสนามฝึกซ้อมให้เพียงพอ

6.4 ควรจัดงบประมาณสนับสนุนด้านโภชนาการให้มากขึ้น

6.5 ควรเพิ่มงบประมาณและสวัสดิการด้านเบี้ยเลี้ยง

ประเสริฐ เรืองตระกูล (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ฝึกสอนกีฬาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 416 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการวางแผน โดยส่วนใหญ่ทุกโรงเรียนมีสภาพการวางแผนการฝึกซ้อม นักกีฬาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัว นักกีฬา รองลงมาคือ การตั้งจุดมุ่งหมายในการคัดเลือกนักกีฬา นักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือก ตรงตามจุดมุ่งหมาย การวางแผนการคัดเลือกอย่างมีระบบ วิธีการคัดเลือกนักกีฬาดำเนินตาม แผนที่วางไว้ การกำหนดระยะเวลาการฝึกซ้อมจัดทำแผนไว้ล่วงหน้า การวางแผนการฝึกซ้อม อย่างต่อเนื่อง และการจัดทำโครงการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านโปรแกรมการฝึก การกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้นและ ระยะยาว มีสภาพอยู่ในระดับมาก การเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมไว้อย่างชัดเจน โปรแกรม ฝึกซ้อมตรงตามความต้องการในการฝึกกีฬา การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬา โปรแกรม นั้นหนาแน่นเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจ การให้ความรู้เรื่องป้องกันการ บาดเจ็บและการรักษาการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และโปรแกรมสอดแทรก คุณลักษณะของกีฬาและกติกามีสภาพอยู่ในระดับมาก

3. ด้านงบประมาณ ทุกข้อที่เกี่ยวกับงบประมาณมีสภาพอยู่ในระดับน้อย จึงทำให้ เกิดปัญหาในระดับมากที่สุดคือ การจัดสรรงบประมาณในการฝึกซ้อมตลอดระยะเวลาการฝึกซ้อม บุคลากรดูแลงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย ความสะดวกในการเบิกจ่าย งบประมาณการฝึกซ้อม การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม สามารถจัดซื้อ อุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน งบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่ม งบประมาณค่าพาหนะ งบประมาณการดูแลรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ และงบประมาณด้าน อุปกรณ์เสริมสมรรถภาพ งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก

4. ด้านการประเมินผล การทดสอบสมรรถภาพเพื่อพัฒนาการของนักกีฬาอยู่ใน ระดับมาก มีการนำผลการทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการฝึกซ้อม การทดสอบก่อนการ ฝึกซ้อม และการทดสอบระหว่างการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก

สรุปปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้น ล้วนเกิดจากความไม่แน่นอนของกรุงเทพมหานคร ในการจัดการแข่งขันและการจัดสรร รวมทั้งการเบิกจ่ายงบประมาณ

สรุปคดี ทรัพย์เพิ่ม (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีม กีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 28 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบ ปัญหาต่างๆ ในการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้า ร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยพัฒนา จังหวัด สุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 12 รวม 36 และนักกีฬา จำนวน 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการ เลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบบ่อย คือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบบ่อยที่สุด คือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบบ่อยที่สุด คือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง
4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบบ่อยที่สุด คือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
5. ปัญหาด้านสวัสดิการ ที่พบบ่อยที่สุด คือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา

บวร บุญยงค์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้จัดการทีมจำนวน 15 คน ฝึกสอน จำนวน 15 คน แล่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 64 คน รวมทั้งสิ้น 94 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านสถานที่การฝึกซ้อม พบว่า ปัญหาระดับปานกลาง คือ แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม ความสะดวก และความปลอดภัย และความเป็นสัดส่วนของสถานที่ฝึกซ้อมกีฬามวย
2. ปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่พบบ่อยที่สุด คือ เวทีมวยในการฝึกซ้อมจำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนพบบ่อยที่สุด คือ ความสามารถในการวางแผนฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง
4. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการที่พบบ่อยที่สุด คือ เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อม การประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้แก่นักกีฬา การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม การจัดการเรียนการสอนเสริมให้กับนักกีฬา และการให้ทุนการศึกษาสนับสนุนหรือรางวัลให้นักกีฬา
5. ปัญหาด้านการเก็บตัวฝึกซ้อมที่พบบ่อย คือ ระยะเวลาในการเก็บตัวฝึกซ้อมและความพอเพียงทางด้านโภชนาการ

สุรสิทธิ์ สิงห์หลง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา จำนวน 208 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้จัดการที่มีความคิดเห็นว่าคุณภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย
2. ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นว่าคุณภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง
3. นักกีฬามีความคิดเห็นว่าคุณภาพที่เป็นจริงเห็นว่าการปฏิบัติเป็นประจำทุกด้าน ปัญหาด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย

จากงานวิจัยในต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้อง จะพบได้ว่า ปัญหาในการฝึกซ้อมหรือการสอนนั้นจะมีความแตกต่างกันไปในหลายๆ ด้าน จึงทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้การฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรีประสบความสำเร็จและพัฒนายิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 413 คน เป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา 245 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 168 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 270 คน โดยได้มาจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรจซี; และ มอร์แกน (Krejcie; and Morgan. 1970: 608) แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา 160 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 140 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทโรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนประถมศึกษา	245	160
โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส	168	140
รวม	413	300

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ฝึกสอนเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูพลศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดให้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ตลอดจนแบบสอบถามที่ผู้วิจัยท่านอื่นพัฒนาไว้แล้ว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ประธานและกรรมการผู้ควบคุม ตรวจสอบเพื่อขอข้อเสนอแนะและแก้ไขปรับปรุง

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบและแก้ไข เพื่อให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์ดีแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach, 1970: 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอความร่วมมือต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาต่างๆ ในจังหวัดชลบุรีในการแจกแบบสอบถาม

2. จัดส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี

3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากโรงเรียนด้วยตนเอง

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

วิธีจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา และครูในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี มาวิเคราะห์เป็นรายชื่อและรายด้าน โดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 คือ แบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อขอข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาวิเคราะห์และนำเสนอเป็นรายชื่อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด พบว่า แบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 300 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 แบ่งเป็นแบบสอบถามครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 160 ฉบับ และแบบสอบถามครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 140 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำแนกตามประเภทของโรงเรียน คือ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกนักกีฬาของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ใน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน ด้านผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์ และด้านวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดให้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำแนกตามประเภทของโรงเรียน คือ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส อายุ และประสบการณ์การทำงาน ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนร้อยละของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล จำแนกตามประเภทของโรงเรียน อายุ และประสบการณ์การทำงาน

ประเภทของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพของครูผู้ฝึกสอน		
โรงเรียนประถมศึกษา	160	53.33
โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส	140	46.67
รวม	300	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	95	31.67
25 – 35 ปี	65	21.67
36 – 45 ปี	86	28.66
สูงกว่า 45 ปี	54	18.00
รวม	300	100.00
ประสบการณ์การทำงาน		
1 – 4 ปี	76	25.33
5 – 8 ปี	85	28.33
9 – 12 ปี	66	22.00
มากกว่า 12 ปี	73	24.34
รวม	300	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 เป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 25 – 35 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67 36 – 45 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.66 และสูงกว่า 45 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 4 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ

25.33 5 – 8 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 9 – 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมากกว่า 12 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.34

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปัญหาในการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูพลศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน ด้านผู้ฝึกสอน ด้านอุปกรณ์ และด้านวัดผลและประเมินผล ปรากฏผลดังตาราง 3-14

ตาราง 3 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน (n = 160)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักกีฬา	f	3	48	50	53	6
	%	1.9	30.0	31.3	33.1	3.7
2. ทักษะการทรงตัวและการเคลื่อนที่ขณะครอบครองลูกฟุตบอล	f	8	45	58	35	14
	%	5.0	28.1	36.3	21.9	8.7
3. ทักษะการเตะบอล	f	6	41	54	48	11
	%	3.7	25.6	33.8	30.0	6.9
4. ทักษะการเตะลูกฟุตบอลในระดับต่าง ๆ	f	8	42	55	33	22
	%	5.0	26.3	34.4	20.6	13.7
5. ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล	f	6	39	60	38	17
	%	3.8	24.4	37.5	23.8	10.6
6. ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล	f	12	50	37	29	32
	%	7.5	31.3	23.1	18.1	20.0
7. ความรู้ความเข้าใจกติกาการเป็นผู้รักษาประตู	f	12	37	52	41	18
	%	7.5	23.1	32.5	25.6	11.3
8. ความรู้ความเข้าใจกติกาการเล่นกีฬาประเภททีม	f	16	35	36	39	34
	%	10.0	21.9	22.5	24.4	21.2
9. รู้วิธีการเล่นที่ถูกต้องตามกติกา	f	16	31	40	53	20
	%	10.0	19.4	25.0	33.1	12.5
10. ความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล	f	8	45	34	43	30
	%	5.0	28.1	21.3	26.9	18.7
รวม	f	95	413	476	412	204
	%	5.9	25.8	29.8	25.7	12.8

จากตาราง 3 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียนโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.8 อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และความรู้และความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 28.1 ตามลำดับ

ตาราง 4 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน (n = 140)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทักษะในการเคลื่อนไหวก่อนตั้งต้นของนักกีฬา	f	2	43	44	45	6
	%	1.4	30.7	31.4	32.1	4.3
2. ทักษะการทรงตัวและการเคลื่อนที่ขณะครอบครองลูกฟุตบอล	f	12	42	54	22	10
	%	8.6	30.0	38.6	15.7	37.1
3. ทักษะการเตะบอล	f	6	40	48	44	2
	%	4.3	28.6	34.3	31.4	1.4
4. ทักษะการเตะลูกฟุตบอลในระดับต่าง ๆ	f	9	40	53	32	6
	%	6.4	28.6	37.9	22.9	4.3
5. ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล	f	4	37	53	36	10
	%	2.9	26.4	37.9	25.7	7.1
6. ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล	f	8	38	41	45	8
	%	5.7	27.1	29.3	32.1	5.7
7. ความรู้ความเข้าใจกติกาการเป็นผู้รักษาประตู	f	8	33	62	25	12
	%	5.7	23.6	44.3	17.9	8.6
8. ความรู้ความเข้าใจกติกาการเล่นกีฬาประเภททีม	f	8	33	54	42	3
	%	5.7	23.6	38.6	30.0	2.1
9. รู้วิธีการเล่นที่ถูกต้องตามกติกา	f	10	28	55	36	11
	%	7.1	20.0	39.3	25.7	7.9
10. ความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล	f	12	37	38	45	8
	%	8.6	26.4	27.1	32.1	5.7
รวม	f	79	371	502	372	76
	%	5.6	26.5	35.9	26.6	5.4

จากตาราง 4 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสมีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียนโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.6 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ทักษะในการเคลื่อนไหวก่อนตั้งต้นของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 32.1 ทักษะการโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 32.1 และความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 32.1

ตาราง 5 ปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา

และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน (n = 300)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักกีฬา	f	5	91	94	98	12
	%	1.7	30.3	31.3	32.7	4.0
2. ทักษะการทรงตัวและการเคลื่อนที่ขณะครอบครองลูกฟุตบอล	f	20	87	112	57	24
	%	6.7	29.0	37.3	19.0	8.0
3. ทักษะการเตะบอล	f	12	81	102	92	13
	%	4.0	27.0	34.0	30.7	4.3
4. ทักษะการเตะลูกฟุตบอลในระดับต่าง ๆ	f	17	82	108	65	28
	%	5.7	27.3	36.0	21.7	9.3
5. ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล	f	10	76	113	74	27
	%	3.3	25.3	37.7	24.7	9.0
6. ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล	f	20	88	78	74	40
	%	6.7	29.3	26.0	24.7	13.3
7. ความรู้ความเข้าใจกติกาการเป็นผู้รักษาประตู	f	20	70	114	66	30
	%	6.7	23.3	38.0	22.0	10.0
8. ความรู้ความเข้าใจกติกาการเล่นกีฬาประเภททีม	f	24	68	90	81	37
	%	8.0	22.7	30.0	27.0	12.3
9. รู้วิธีการเล่นที่ถูกต้องตามกติกา	f	26	59	95	89	31
	%	8.7	25.7	19.6	35.7	10.3
10. ความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล	f	20	82	72	88	38
	%	6.7	27.3	24.0	29.3	12.7
รวม	f	174	784	978	784	280
	%	5.8	26.1	32.6	26.1	9.4

จากตาราง 5 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียนโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับน้อยเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอลอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 27.3 ตามลำดับ

ตาราง 6 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาด้าน
ความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน (n =160)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้ฝึกสอนมีวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	f	12	46	43	45	14
	%	7.5	28.8	26.9	28.1	8.7
2. ความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล	f	8	49	46	31	26
	%	5.0	30.6	28.7	19.4	16.3
3. ครูผู้ฝึกสอนมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ	f	10	31	54	56	9
	%	6.3	19.4	33.7	35.0	5.6
4. ครูผู้ฝึกสอนมีทักษะฟุตบอลและความสามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้	f	12	37	42	49	20
	%	7.5	23.1	26.3	30.6	12.5
5. ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี	f	15	40	41	38	26
	%	9.4	25.0	25.6	23.7	16.3
6. ครูผู้ฝึกสอนส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอล	f	3	52	42	45	18
	%	1.9	32.5	26.2	28.1	11.3
7. ครูผู้ฝึกสอนสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน	f	4	47	46	45	18
	%	2.5	29.4	28.7	28.1	11.3
8. ครูผู้ฝึกสอนเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีงามของนักกีฬาฟุตบอล	f	9	38	46	37	30
	%	5.6	23.7	28.8	23.1	18.8
9. ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในเรื่องวิธีการลงโทษและยกย่องชมเชยเพื่อสร้างสรรค์นักกีฬาฟุตบอล	f	8	45	35	48	24
	%	5.0	28.1	21.9	30.0	15.0
10. ครูผู้ฝึกสอนมีการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นฟุตบอลให้กับเด็ก	f	9	42	32	46	31
	%	5.6	26.3	20.0	28.7	19.4
รวม	f	90	427	427	440	216
	%	5.6	26.7	26.7	27.5	13.5

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอนโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 26.7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอล

และสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 30.6, 32.5 และ 29.4 ตามลำดับ

ตาราง 7 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยาย โอกาสด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน (n =140)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้ฝึกสอนมีวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	f	10	45	20	50	15
	%	7.1	32.1	14.3	35.7	10.7
2. ความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล	f	8	40	47	38	7
	%	5.7	28.6	33.6	27.1	5.0
3. ครูผู้ฝึกสอนมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ	f	8	39	42	42	9
	%	5.7	27.9	30.0	30.0	6.4
4. ครูผู้ฝึกสอนมีทักษะฟุตบอลและความสามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้	f	10	35	44	44	7
	%	7.1	25.0	31.4	31.4	5.0
5. ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี	f	9	34	50	37	10
	%	6.4	24.3	35.7	26.4	7.1
6. ครูผู้ฝึกสอนส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอล	f	8	33	52	39	8
	%	5.7	23.6	37.1	27.9	5.7
7. ครูผู้ฝึกสอนสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน	f	9	34	38	50	9
	%	6.4	24.3	27.1	35.7	6.4
8. ครูผู้ฝึกสอนเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีงามของนักกีฬาฟุตบอล	f	5	38	40	42	15
	%	3.6	27.1	28.6	30.0	10.7
9. ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในเรื่องวิธีการลงโทษและยกย่องชมเชยเพื่อสร้างสรรค์นักกีฬาฟุตบอล	f	7	24	56	40	13
	%	5.0	17.1	40.0	28.6	9.3
10. ครูผู้ฝึกสอนมีการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นฟุตบอลให้กับเด็ก	f	11	28	46	40	15
	%	7.9	20.0	32.9	28.6	10.7
รวม	f	85	350	435	422	108
	%	6.1	25.0	31.1	30.1	7.7

จากตาราง 7 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอนโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.1 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.0 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องวุฒิ การศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน และเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีงามของนักกีฬาฟุตบอล อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.7, 35.7 และ 30.0 ตามลำดับ

ตาราง 8 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน (n =300)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้ฝึกสอนมีวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	f	22	91	63	95	29
	%	7.3	30.3	21.0	31.7	9.7
2. ความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล	f	16	89	93	69	33
	%	5.3	29.7	31.0	23.0	11.0
3. ครูผู้ฝึกสอนมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ	f	18	70	96	98	18
	%	6.0	23.3	32.0	32.7	6.0
4. ครูผู้ฝึกสอนมีทักษะฟุตบอลและความสามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้	f	21	71	86	92	27
	%	7.3	24.0	28.7	31.0	9.0
5. ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี	f	24	74	91	75	36
	%	8.0	24.7	30.3	25.0	12.0
6. ครูผู้ฝึกสอนส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอล	f	11	85	94	84	26
	%	3.7	28.3	31.3	28.0	8.7
7. ครูผู้ฝึกสอนสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน	f	13	81	84	95	27
	%	4.3	27.0	28.0	31.7	9.0
8. ครูผู้ฝึกสอนเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีงามของนักกีฬาฟุตบอล	f	14	76	86	79	45
	%	4.7	25.3	28.7	26.3	15.0
9. ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการเรื่องวิธีการลงโทษและยกย่องชมเชยเพื่อสร้างสรรค์นักกีฬาฟุตบอล	f	15	69	91	88	37
	%	5.0	23.0	30.3	29.3	12.3
10. ครูผู้ฝึกสอนมีการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นฟุตบอลให้กับเด็ก	f	20	70	78	86	46
	%	6.7	23.3	26.0	28.7	15.3
รวม	f	174	776	865	861	324
	%	5.8	25.6	28.8	28.7	10.8

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอนโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.7 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.6 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ครูผู้ฝึกสอนมีวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.7 ครูผู้ฝึกสอนมีการค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ในกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ คิดเป็น

ร้อยละ 32.7 และครูผู้ฝึกสอนสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกติกาการแข่งขัน
คิดเป็นร้อยละ 31.1

ตาราง 9 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาด้าน
วัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 160)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีสนามเพียงพอในการฝึก	f	18	64	26	38	14
	%	11.2	40.0	16.2	23.8	8.8
2. มีคู่มือและสื่อการสอนเพียงพอ	f	10	43	42	53	12
	%	6.3	26.9	26.2	33.1	7.5
3. มีลูกฟุตบอลเพียงพอในการฝึกซ้อม	f	14	62	32	40	12
	%	8.8	38.8	20.0	25.0	7.5
4. สนามมีมาตรฐานสำหรับการจัดการแข่งขัน	f	24	62	34	30	10
	%	15.0	38.8	21.3	18.7	6.3
5. มีการจัดตารางสำหรับการฝึกซ้อม	f	12	50	52	30	16
	%	7.5	31.3	32.5	18.7	10.0
6. มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมที่ทันสมัย	f	19	57	38	34	12
	%	11.9	35.6	23.7	21.3	7.5
7. มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมเพื่อแข่งขันที่ได้มาตรฐาน	f	17	63	42	28	10
	%	10.6	39.4	26.3	17.5	6.2
8. มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์และจัดการแข่งขัน	f	17	65	34	34	10
	%	10.6	40.6	21.3	21.3	6.2
9. มีชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันที่ถูกต้องและเป็นระเบียบ	f	9	71	36	30	14
	%	5.6	44.4	22.5	18.8	8.7
รวม	f	140	537	336	317	110
	%	9.7	37.3	23.3	22.0	7.7

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.3 และอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 22.0 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหามาก คือ มีสนามฝึกซ้อมเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์และจัดการแข่งขัน

คิดเป็นร้อยละ 40.6 และมีชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันที่ถูกต้องและเป็นระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 44.4

ตาราง 10 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ขยายโอกาสด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 140)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีสนามเพียงพอในการฝึก	f	8	51	32	34	15
	%	5.7	36.4	22.9	24.3	10.7
2. มีคู่มือและสื่อการสอนเพียงพอ	f	2	46	41	40	11
	%	1.4	32.9	29.3	28.6	7.9
3. มีลูกฟุตบอลเพียงพอในการฝึกซ้อม	f	6	39	44	41	10
	%	4.3	27.9	31.4	29.3	7.1
4. สนามมีมาตรฐานสำหรับการจัดการแข่งขัน	f	17	29	50	36	8
	%	12.1	20.7	35.7	25.7	5.7
5. มีการจัดตารางสำหรับการฝึกซ้อม	f	9	34	39	48	10
	%	6.4	24.3	27.9	34.3	7.1
6. มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมที่ทันสมัย	f	9	32	53	42	4
	%	6.4	22.9	37.9	30.0	2.9
7. มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมเพื่อแข่งขันที่ได้มาตรฐาน	f	11	35	44	46	4
	%	7.9	25.0	31.4	32.9	2.9
8. มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์และจัดการแข่งขัน	f	10	29	45	50	6
	%	7.1	20.7	32.1	35.7	4.3
9. มีชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันที่ถูกต้องและเป็นระเบียบ	f	13	36	45	40	6
	%	9.3	25.7	32.1	28.6	4.3
รวม	f	85	331	393	377	74
	%	6.7	26.3	31.2	29.9	5.9

จากตาราง 10 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.9 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องมีสนาม

เพียงพอในการฝึก และมีคู่มือและสื่อการสอนเพียงพอ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.4 และ 32.9 ตามลำดับ

ตาราง 11 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 300)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีสนามเพียงพอในการฝึก	f	26	115	58	72	29
	%	8.7	38.3	19.3	24.0	9.7
2. มีคู่มือและสื่อการสอนเพียงพอ	f	12	89	83	93	23
	%	4.0	29.7	27.7	31.0	7.6
3. มีลูกฟุตบอลเพียงพอในการฝึกซ้อม	f	20	101	76	81	22
	%	6.7	33.7	25.3	27.0	7.3
4. สนามมีมาตรฐานสำหรับการจัดการแข่งขัน	f	41	91	84	66	18
	%	13.7	30.3	28.0	22.0	6.0
5. มีการจัดตารางสำหรับการฝึกซ้อม	f	21	84	91	78	26
	%	7.0	28.0	30.3	26.0	8.7
6. มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมที่ทันสมัย	f	28	89	91	76	16
	%	9.3	29.7	30.3	25.3	5.3
7. มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมเพื่อแข่งขันที่ได้มาตรฐาน	f	28	98	86	74	14
	%	9.3	32.7	28.7	24.7	4.7
8. มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์และจัดการแข่งขัน	f	27	94	79	84	16
	%	9.0	31.3	26.3	26.3	5.3
9. มีชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันที่ถูกต้องและเป็นระเบียบ	f	22	107	81	70	20
	%	7.3	35.7	27.0	23.3	6.7
รวม	f	225	868	729	694	184
	%	8.3	32.1	27.0	25.8	6.8

จากตาราง 11 แสดงว่า ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.0 และอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.8 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เรื่อง มีสนามเพียงพอในการฝึก คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีลูกฟุตบอล

เพียงพอในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 33.7 และชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันที่ถูกต้องตามระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 35.7

ตาราง 12 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาด้านการประเมินผลและวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 160)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้ฝึกสอนมีความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล	f	4	61	38	55	2
	%	2.5	38.1	23.8	34.4	1.2
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล	f	6	46	64	34	10
	%	3.7	28.8	40.0	21.3	6.2
3. ครูผู้ฝึกสอนมีการประเมินผลพัฒนาการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้วยตัวเอง	f	2	55	43	56	4
	%	1.2	34.4	26.9	35.0	2.5
4. มีการจัดการประเมินโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในโรงเรียน	f	8	43	52	43	14
	%	5.0	26.9	32.5	26.9	8.8
5. มีการประเมินผลผู้เล่นก่อนการแข่งขัน	f	8	48	51	45	8
	%	5.0	30.0	31.9	28.1	5.0
6. มีการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน	f	6	54	50	34	16
	%	3.7	33.8	31.3	21.3	10.0
7. มีการประเมินผลความสำเร็จในการส่งทีมเข้าแข่งขัน	f	2	59	48	41	10
	%	1.2	36.9	30.0	25.6	6.2
8. มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ได้จากการประเมินเพื่อพัฒนาทีมต่อไป	f	6	47	54	33	20
	%	3.7	29.4	33.8	20.6	12.5
รวม	f	42	413	400	341	84
	%	3.3	32.3	31.3	26.6	6.5

จากตาราง 12 แสดงว่าครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านการประเมินผลและวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.3 และอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.6 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหามากในเรื่องครูผู้ฝึกสอนมีความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ

38.1 ครูผู้ฝึกสอนมีการประเมินผลพัฒนาการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมีการประเมินผลความสำเร็จในการส่งทีมเข้าแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 36.9

ตาราง 13 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา ขยายโอกาสด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 140)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้ฝึกสอนมีความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล	f	4	38	51	40	7
	%	2.7	27.1	36.4	28.6	5.0
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล	f	2	31	53	44	10
	%	1.4	22.1	37.9	31.4	7.1
3. ครูผู้ฝึกสอนมีการประเมินผลพัฒนาการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้วยตัวเอง	f	5	18	50	56	11
	%	3.6	12.9	35.7	40.0	7.9
4. มีการจัดการประเมินโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในโรงเรียน	f	2	37	44	40	17
	%	1.4	26.4	31.4	28.6	12.1
5. มีการประเมินผลผู้เล่นก่อนการแข่งขัน	f	5	34	37	46	18
	%	3.6	24.3	26.4	32.9	12.9
6. มีการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน	f	2	39	31	50	18
	%	1.4	27.9	22.1	35.7	12.9
7. มีการประเมินผลความสำเร็จในการส่งทีมเข้าแข่งขัน	f	6	25	44	55	10
	%	4.3	17.9	31.4	39.3	7.1
8. มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมินเพื่อพัฒนาทีมต่อไป	f	2	29	54	34	21
	%	1.4	20.7	38.6	24.3	15.0
รวม	f	28	251	364	365	112
	%	2.5	22.4	32.5	32.6	10.0

จากตาราง 13 แสดงว่าครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวม พบว่าอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.5 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 22.4 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาเรื่องความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ

รับผิดชอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล และมีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมินเพื่อพัฒนาทีมต่อไป อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.4, 37.9 และ 38.6 ตามลำดับ

ตาราง 14 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอล (n = 300)

ปัญหา		ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้ฝึกสอนมีความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล	f	8	99	89	95	9
	%	2.7	33.0	29.7	31.7	3.0
2. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล	f	8	77	117	78	20
	%	2.7	25.7	39.0	26.0	6.7
3. ครูผู้ฝึกสอนมีการประเมินผลพัฒนาการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้วยตัวเอง	f	7	73	93	112	15
	%	2.3	24.3	31.0	37.3	5.0
4. มีการจัดการประเมินโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในโรงเรียน	f	10	80	96	83	31
	%	3.3	26.7	32.0	27.7	10.3
5. มีการประเมินผลผู้เล่นก่อนการแข่งขัน	f	13	82	88	91	26
	%	4.3	27.3	29.3	30.3	8.7
6. มีการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน	f	8	93	81	84	34
	%	2.7	31.0	27.0	28.0	11.3
7. มีการประเมินผลความสำเร็จในการส่งทีมเข้าแข่งขัน	f	8	84	92	96	20
	%	2.7	28.0	30.7	32.0	6.7
8. มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ได้จากการประเมินเพื่อพัฒนาทีมต่อไป	f	8	76	108	67	41
	%	2.7	25.3	36.0	22.3	13.7
รวม	f	70	664	764	706	196
	%	2.9	27.7	31.8	29.4	8.2

จากตาราง 14 แสดงว่าครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาได้แก่ อยู่ใน

ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.4 และอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 27.7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับมากเรื่อง ความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผล ประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 33.0 และมีการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอล สรุปได้ดังนี้

1. ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักกีฬา

- 1.1 นักกีฬขาดความรู้ความสามารถ ทักษะฟุตบอล และกติกาใหม่ ๆ
- 1.2 นักกีฬามีความรู้พื้นฐานตามที่ได้ศึกษา แต่ไม่ได้ลงแข่งขันจริง
- 1.3 นักกีฬาเล่นได้ดีเป็นบางคน ส่วนใหญ่ต้องฝึกฝนอีกมาก
- 1.4 นักกีฬามีความรู้และทักษะดี แต่เวลาเล่นไม่ค่อยเล่นตามกติกา เล่นตาม

ความถนัดของตัวเองมากกว่า

- 1.5 นักกีฬาไม่ค่อยชอบฝึกทักษะ ชอบเล่นเป็นทีม
- 1.6 นักกีฬาไม่มีทักษะเนื่องจากยังไม่มีครูฝึกสอนอย่างจริงจัง นักกีฬายังไม่มี

ความกระตือรือร้นในการเรียนฟุตบอล

2. ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน

- 2.1 ครูผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรู้ความสามารถจากการปฏิบัติจริงมาเป็นเวลานาน ส่วนมากไม่ได้จบทางพลศึกษาโดยตรง แต่อาศัยประสบการณ์และความชำนาญ
- 2.2 ครูมีความรู้ไม่เพียงพอ อาศัยดูตำราหรือคู่มือการสอนฟุตบอล
- 2.3 ครูมีประสบการณ์ในการเล่นและการฝึก มีทักษะทางด้านกีฬาฟุตบอลสามารถถ่ายทอดให้กับนักกีฬาได้พอสมควร

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล

- 3.1 อุปกรณ์ไม่เพียงพอ สนามไม่เพียงพอ มีน้อย ไม่ได้มาตรฐาน
- 3.2 มีอุปกรณ์เพียงพอ แต่ขาดสนามฟุตบอล

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอล

- 4.1 ไม่มีรายละเอียดในการประเมิน
- 4.2 ใช้วัดรวมกับกีฬาอื่น ๆ
- 4.3 มีการวัดผลและประเมินผลทุกครั้งที่เล่นกีฬา
- 4.4 ใช้วิธีดูจากการเล่นของนักกีฬา

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 413 คน เป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา 245 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 168 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 270 คน โดยได้มาจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่; และ มอร์แกน (Krejcie; and Morgan. 1970: 608) แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน เป็นครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา 160 คน และครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส 140 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ฝึกสอนเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกนักกีฬาฟุตบอล ของครูพลศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยเรียงจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดให้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอความร่วมมือต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาต่างๆ ในจังหวัดชลบุรีในการแจกแบบสอบถาม
2. จัดส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี
3. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากโรงเรียนด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ทำตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา และครูในโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี มาวิเคราะห์เป็นรายข้อและรายด้าน โดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 คือ แบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อขอข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 มีดังนี้

1. ปัญหาด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักกีฬาโดยรวม มีปัญหาระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.6 แต่ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 27.3 ตามลำดับ และสรุปแยกตามประเภทของโรงเรียนได้ดังนี้

1.1 โรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.8 ส่วนที่มีปัญหามาก ได้แก่ ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล และความรู้และความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 28.1 ตามลำดับ

1.2 โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสมีปัญหาด้านความรู้และทักษะของนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.9 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 32.1 ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 32.1 และความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 32.1

2. ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอนโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.8 แต่ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ วุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ทักษะฟุตบอลและความสามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้ และสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 31.7, 31.0 และ 31.7 ตามลำดับ และสรุปแยกประเภทของโรงเรียนได้ดังนี้

2.1 โรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.5 แต่ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ เรื่องความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล การส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอล และสามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 30.6, 32.5 และ 29.4 ตามลำดับ

2.2 โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.1 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ วุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สามารถควบคุมดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน และเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีงามของนักกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 35.7, 35.7 และ 30.0 ตามลำดับ

3. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 32.1 และที่มีปัญหามาก ได้แก่ มีสนามเพียงพอในการฝึก คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีลูกฟุตบอลเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 33.7 และมีชุดแข่งขันถูกต้องตามกติกา คิดเป็นร้อยละ 35.7 และสรุปแยกตามประเภทของโรงเรียนได้ดังนี้

3.1 โรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.3 ได้แก่ มีสนามเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์และจัดการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 40.6 และมีชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันเป็นระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 44.4

3.2 โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีสนามเพียงพอในการฝึก และมีคู่มือและสื่อการสอนเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 36.4 และ 32.9 ตามลำดับ

4. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.8 แต่ที่มีปัญหามาก ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล และการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และ 31.0 ตามลำดับ และสรุปแยกตามประเภทของโรงเรียนได้ดังนี้

4.1 โรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาได้แก่ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.3 และอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.6 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าครูมีปัญหามากในเรื่อง ครูผู้ฝึกสอนมีความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 38.1 ครูผู้ฝึกสอนมีการประเมินผลพัฒนาการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมีการประเมินผลความสำเร็จในการส่งทีมเข้าแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 36.9

4.2 โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.6 แต่มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่องความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ได้จากการประเมินเพื่อพัฒนาทีมต่อไป คิดเป็นร้อยละ 36.4, 37.9 และ 38.6 ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอล สรุปได้ดังนี้

5.1 ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักกีฬา เห็นว่า นักกีฬาขาดความรู้ความสามารถ ทักษะฟุตบอล และกติกาใหม่ ๆ นักกีฬามีความรู้พื้นฐานตามที่ได้ศึกษา แต่ไม่ได้ลงแข่งขันจริง นักกีฬาเล่นได้ดีเป็นบางคน ส่วนใหญ่ต้องฝึกฝนอีกมาก นักกีฬามีความรู้และทักษะดี แต่เวลาเล่นไม่ค่อยเล่นตามกติกา เล่นตามความถนัดของตัวเองมากกว่า นักกีฬาไม่ค่อยชอบฝึกทักษะชอบเล่นเป็นทีม และนักกีฬาไม่มีทักษะเนื่องจากยังไม่มีครูฝึกสอนอย่างจริงจัง นักกีฬายังไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนฟุตบอล

5.2 ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน เห็นว่า ครูผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรู้ความสามารถจากการปฏิบัติจริงมาเป็นเวลานาน ส่วนมากไม่ได้จบทางพลศึกษามาโดยตรง แต่อาศัยประสบการณ์และความชำนาญ ครูมีความรู้ไม่เพียงพอ อาศัยดูตำราหรือคู่มือการสอนฟุตบอล และครูมีประสบการณ์ในการเล่นและการฝึก มีทักษะทางด้านกีฬาฟุตบอลสามารถถ่ายทอดให้กับนักกีฬาได้เป็นอย่างดี

5.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล เห็นว่า อุปกรณ์ไม่เพียงพอ สนามไม่เพียงพอ มีน้อย ไม่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์เพียงพอ แต่ขาดสนามฟุตบอล

5.4 ด้านการวัดผลประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอล เห็นว่า ไม่มีรายละเอียดในการประเมิน ใช้วัดรวมกับกีฬาอื่น ๆ มีการวัดผลประเมินผลทุกครั้งที่เล่นกีฬา และใช้วิธีดูจากการเล่นของนักกีฬา

อภิปรายผล

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี ปีการศึกษา 2548 มีดังนี้

1. ปัญหาด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักกีฬาโดยรวม มีปัญหาระดับปานกลาง แต่ที่มีปัญหามากที่สุดคือ การโหม่งและการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬานั้นยังเป็นเด็ก ซึ่งยังไม่ได้เจริญเติบโตเต็มที่ โครงสร้างทางร่างกาย ทางประสาทยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ จึงมีความกลัวที่จะต้องใช้หัวปะทะกับลูกฟุตบอล และสับสนในการเคลื่อนไหวของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2524: 26) กล่าวว่า นักกีฬาฟุตบอลที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น มีโครงสร้างของร่างกายและการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อที่ต้องสัมพันธ์กัน มีทักษะในการฝึก เช่น การเตะ การเลี้ยง การทุ่ม การหยุด การโหม่ง การยิงประตู การเข้าแย่งลูก การส่ง และการเป็นผู้รักษาประตู เป็นต้น

2. ปัญหาด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอนโดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนยังขาดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปสอนนักกีฬาเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเทือง สุวรรณโฆสิต (2534: 26) ที่กล่าวว่า หน้าที่ของครูผู้ฝึกสอนคือ ต้องพยายามพัฒนา ปรับปรุง เพิ่มขีดความสามารถของทีม ฝึกบุคคลในการเพิ่มสมรรถภาพทางกาย สถิติปัญญา คุณธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ได้ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับ อนันต์ อัทธชู (2538: 15) ที่กล่าวว่า ครูผู้ฝึกสอนที่ดีควรเฝ้าหาวิธีการฝึกที่ทันสมัย ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับ ครูผู้ฝึกสอนจะต้องเข้าใจเป็นอย่างดี สามารถนำมาใช้ฝึกนักกีฬา ทำให้นักกีฬามีทักษะดีขึ้น ความสามารถดีขึ้น ความรู้จะต้องดีและทันสมัยอยู่เสมอ ดังนั้นความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับนั้น ครูผู้ฝึกสอนจะต้องเข้าใจและอธิบายได้และนำไปฝึกให้ได้ผลอย่างจริงจัง

3. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องอุปกรณ์การฝึกซ้อม สนามฝึกซ้อมที่ไม่ได้มาตรฐาน วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักกีฬา ซึ่งแต่ละโรงเรียนจะมีปัญหาแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้วิจัยพบมาคือ บางโรงเรียนมีสนามฟุตบอล แต่กลับไม่มีลูกฟุตบอล บางโรงเรียนมีลูกฟุตบอลมากมาย แต่ไม่มีสนามที่จะใช้ในการฝึกซ้อม ซึ่งทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมเพื่อไปทำการแข่งขันได้ แต่ก็มีหลายโรงเรียนที่มีทั้งสนามและลูกฟุตบอล รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ครบครัน แต่ว่าสนามฟุตบอลนั้น

กลับไม่ได้มาตรฐาน คือ สนามซ้อมนั้นมีขนาดเล็กเกินไป ทำให้เวลาไปแข่งขันจริง เด็ก ๆ นักกีฬาไม่สามารถแสดงความสามารถที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่เหมือนตอนซ้อม เพราะเกิดการไม่เคยชินกับสนามใหญ่ ๆ ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับ ประชุม บุญเทียม (2538: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 17 พบว่า สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน และยังสอดคล้องกับ ภาควิชา รัตนโรจนากุล (2537: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเตรียมตัวแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า ด้านสถานที่และอุปกรณ์ฝึกซ้อมของนักกีฬาทั้งหมดในด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมมีปัญหามากในด้านอุปกรณ์ที่ไม่พอกับนักกีฬา นักกีฬาชายมีปัญหามากในด้านสนามฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน ผู้วิจัยคิดว่าสถานที่ อุปกรณ์ฝึกซ้อมถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการฝึกซ้อมกีฬา การมีสถานที่ อุปกรณ์ที่เพียงพอและได้มาตรฐาน จะสามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุดได้

4. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการฝึกกีฬาฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้ฝึกสอนไม่เห็นความสำคัญของการวัดผลประเมินผลในการฝึกซ้อม ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2524) กล่าวว่า ประโยชน์ในการทดสอบคือ เพื่อการจัดตำแหน่ง การวินิจฉัยว่าเด็กเก่ง การเปรียบเทียบระหว่างเด็กแต่ละคน การพยากรณ์ว่าเด็กควรจะเรียนอะไรจึงจะสำเร็จ และเพื่อการประเมินค่าการเรียนการสอนของครูฝึกและนักเรียน การทดสอบทักษะมีอย่างน้อย 9 ข้อ คือ วัดความกว้าง การให้คะแนนหรือเกรด การแบ่งกลุ่ม การจูงใจ การฝึกซ้อมหรือปฏิบัติ การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนด้านอื่น ๆ วิธีการสอน หลักสูตร หรือข้อบกพร่องของผู้สอน เป็นเครื่องมือช่วยในการสอน เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายโครงการกิจกรรมกีฬาฟุตบอล และการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางในการปัญหาได้ดียิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาปัญหาของผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในระดับมัธยมศึกษา เพื่อจะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วย
2. ควรทำการวิจัยในทุกเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อจะได้ทำการเปรียบเทียบกัน

3. ควรทำการวิจัยการประเมินผลในการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาฟุตบอลและกีฬาประเภทในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). หลักการและเทคนิคการฝึกกรีฑา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชลัช ภิรมย์. (2539). ฟุตบอลสมัยใหม่ : การฝึกและการจัดการ. สมุทรสาคร: วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร; และ กุลธิดา เขิงฉลาด. (2544). ปทานุกรมศัพท์กีฬาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ เอียวเจริญ. (2543). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บวร บุญยงค์. (2545). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยสมัครเล่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 1. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชุม บุญเทียม. (2538). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทือง สุวรรณโฆษิต. (2534). ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2517). คู่มือฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รวมการพิมพ์.
- (2524). เอกสารประกอบวิชาการสอนฟุตบอล 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รวมการพิมพ์.
- (2537). ตำราการฝึกและการตัดสินฟุตบอล 1. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- (2540). ฟุตบอลและการตัดสิน เล่ม 2. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประวิทย์ ไชยสาม. (2526). การฝึกซ้อมและการเตรียมทีม. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ประเสริฐ เรื่องตระกูล. (2543). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ปรีชา เผือกขวัญดี. (2530). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนฟุตบอลที่มาจากทัศนะของนักฟุตบอล ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้สื่อข่าว.

ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผาณิต บิลมาศ. (2524). การสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ฟอง เกิดแก้ว. (2521). ฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุเมธ อัครพงศ์. (2541). การศึกษาระดับทักษะฟุตบอลของนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

ครั้งที่ 13. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2543). ปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษา

ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุรสิทธิ์ สิงห์หลง. (2547). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น

ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เสนอ ไชยรงค์. (2543). คู่มือการฝึกฟุตบอลขั้นก้าวหน้า. กรุงเทพฯ: งานวิชาการ

กองฝึกอบรม สำนักพัฒนาบุคลากรกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. (2547). เอกสารฝ่ายสารสนเทศ. ชลบุรี: สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2.

เสาวนีย์ สิทธิวุฒิ. (2528). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของ

เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- อุดม พิมพา; และ คนอื่นๆ. (2535). เอกสารคู่มือการฝึกกีฬาขั้นก้าวหน้า กีฬาเบสบอล.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อัดชู. (2538). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Counsilman, J. (1965). *Motivation of Swimmers During Practice Session. Proceedings of First International Congress of Sport Psychology.* Antonelli, F.(ed). 722-729.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing.* 5th ed. New York: Harper Collins.
- FIFA. (1994). *Law of the Game.* Zurich: Switzerland.
- Gary, P. (1977, November). "An Investigation in to the Sociological Background of The Athletes who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic 1976.
- Hill, Geoffrey Harrison. (1988, June). "Participation of Twelfth Grade Females in Nterscholastic Athletics on Related to Their Attitudes Concerning Participation In Physical Education and Interscholastic Athletics," *Dissertation Abstracts International.* 31 (12): 1975–A.
- Krejcie, R. V.; & Morgan, D. E. (1970, June). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement.* 30(3): 608 – 610.
- Ogilvie, Bruce C.; & Thomas A. Tutko. (1970). "Self Perception as Compared with Measured Personality of Selected Male Physical Educator," in G.S. Kenyon (ed) *Contemporary Psychology of Sport : Second Internation Congress of Sports Psychology,* Chicago Alhletic Institute,
- Sugg, William Jackson. (1992. August) Perception of Selected Athletic Directors and Coaches in The Centra : South Region Regarding Factors and Issue of Ethics in Collegiate Sport (Sport Ethics). *Dissertation Abstracts.* Dai A 53/02 : 442.
- Wade, E.G. (1976, May). A Study of the Effects of Constructivist – Base Mathematics. Problem–Solving Instructional Program an the Attitudes, Self–Confidence, and Achievement of Post–Fifth–Grade Students. *Dissertation Abstracts International,* 55(11): 105.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548

คำชี้แจง

- การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548
- ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน
- แบบสอบถามนี้ใช้ในการศึกษาหาข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น จะไม่เป็นผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และด้านส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามประการใด
- แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล
ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี 2548
ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา

ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความร่วมมือ
อย่างดียิ่งจากทุกท่าน

นายภานุ ศรีสวัสดิ์
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. สถานที่ทำงานของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล

☐ โรงเรียนประถมศึกษา

☐ โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส

ตอนที่ 2 ปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา

ชลบุรี ปีการศึกษา 2548 มีจำนวน 4 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลนักกีฬา

2. ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน

3. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอล

4. ด้านการประเมินผลและวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอล

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่าปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครูในประถมศึกษา เขตพื้นที่

การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 อยู่ในระดับใดแล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง

ที่ตรงกับระดับของปัญหา เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง คือ

มากที่สุด หมายความว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุด

มาก หมายความว่า มีปัญหาในระดับมาก

ปานกลาง หมายความว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง

น้อย หมายความว่า มีปัญหาในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายความว่า มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

1. ด้านความรู้และทักษะฟุตบอล ของนักกีฬา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้นของนักกีฬา					
2.ทักษะการทรงตัวและการเคลื่อนที่ขณะครอบครองลูกฟุตบอล					
3.ทักษะการเตะบอล					
4.ทักษะการเตะลูกฟุตบอลในระดับต่างๆ					
5.ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล					
6.ทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล					
7.ความรู้ความเข้าใจในกติกาการเป็นผู้รักษาประตู					
8.ความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาประเภททีม					
9.รู้วิธีการเล่นที่ถูกต้องตามกติกา					
10.ความรู้ความเข้าใจกติกาการแข่งขันฟุตบอล					
					

2. ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ครูผู้ฝึกสอนมีวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา					
2.ความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นฟุตบอลของครูผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล					
3.ครูผู้ฝึกสอนมีการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ในกีฬาฟุตบอลอยู่เสมอ					
4.ครูผู้ฝึกสอนมีทักษะฟุตบอลและความสามารถเล่นกีฬาฟุตบอลได้					
5.ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี					
6.ครูผู้ฝึกสอนส่งเสริมและเผยแพร่กิจกรรมทางด้านกีฬาฟุตบอล					
7.ครูผู้ฝึกสอนสามารถควบคุม ดูแลนักกีฬาให้ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน					
8.ครูผู้ฝึกสอนเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีงามของนักกีฬาฟุตบอล					
9.ครูผู้ฝึกสอนมีความสามารถในการเรื่องวิธีการลงโทษ และยกย่องชมเชยเพื่อสร้างสรรค์นักกีฬาฟุตบอล					
10.ครูผู้ฝึกสอนมีการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นฟุตบอลให้กับเด็ก					

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึก กีฬาฟุตบอล	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.มีสนามเพียงพอในการฝึกซ้อม					
2.มีคู่มือและสื่อการสอนเพียงพอ					
3.มีลูกฟุตบอลเพียงพอในการฝึกซ้อม					
4.สนามมีมาตรฐานสำหรับการจัดการ แข่งขัน					
5.มีการจัดตารางสำหรับการฝึกซ้อม					
6.มีอุปกรณ์การสนับสนุนการฝึกซ้อม ที่ทันสมัย					
7.มีอุปกรณ์สนับสนุนการฝึกซ้อมเพื่อ แข่งขันที่ได้มาตรฐาน					
8.มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้อ อุปกรณ์และจัดการแข่งขัน					
9.มีชุดแต่งกายสำหรับแข่งขันที่ถูกต้อง และเป็นระเบียบ					

4. ด้านการประเมินผลและวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอล	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ครูผู้ฝึกสอนมีความรู้และความเข้าใจเทคนิคการวัดผลประเมินผลนักกีฬาฟุตบอล					
2.มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬาฟุตบอล					
3.ครูผู้ฝึกสอนมีการประเมินผลพัฒนาการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลด้วยตนเอง					
4.มีการจัดการประเมินโครงการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลภายในโรงเรียน.					
5.มีการประเมินผลผู้เล่นก่อนการแข่งขัน					
6.มีการประเมินผลผู้เล่นหลังการแข่งขัน					
7.มีการประเมินผลความสำเร็จในการส่งทีมเข้าแข่งขัน					
8.มีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ได้จากการประเมินเพื่อพัฒนาทีมต่อไป					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการฝึกนักกีฬาฟุตบอลของครู
ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี 2548

1. ด้านความรู้และทักษะฟุตบอลของนักเรียน

.....

.....

.....

2. ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

3. ด้านวัสดุและอุปกรณ์การฝึกกีฬาฟุตบอล

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดผลประเมินผลและวัดผลการฝึกกีฬาฟุตบอล

.....

.....

.....

5. อื่นๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์สมศักดิ์ ศาสตร์สูงเนิน
ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการ
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายภานุ ศรีสวัสดิ์
วันเดือนปีเกิด	16 กรกฎาคม 2525
สถานที่เกิด	อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	13/1 หมู่ 4 ตำบลปอพลอย อำเภอปอไร่ จังหวัดตราด 23140
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านทางตรง หมู่ 12 ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนต้น (จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี)
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย (จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี)
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี)
พ.ศ. 2547	การศึกษาระดับบัณฑิต (จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี โครงการร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร)
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ)